S. Marie de la Croix

Glas iz čistilišta

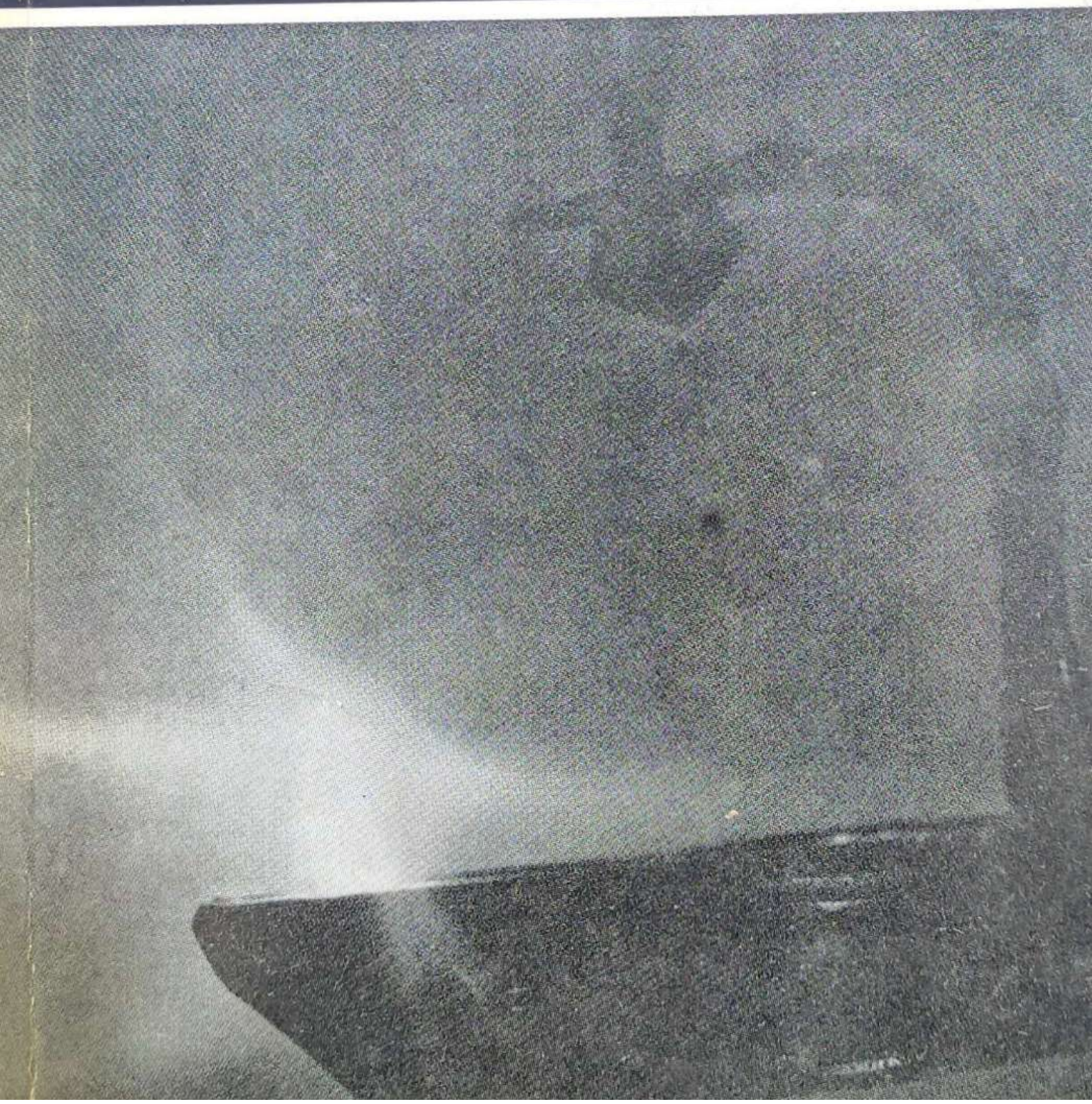

S. Marie de la Croix

Pripravljeno prema:

GLAS IZ VIC — Iz francoštine prevedla M. Elizabeta O. S. Urs. Založil »Glasnik Srca Jezusovega«, Ljubljana (Glasnikova knjižica 2 svezak 18) i

Sr. Marie de la Croix: STIMME AUS JENSEITS, ins Deutsche übertragen und bearbeitet von Annette die Rocca, Verlag Siegfried Hacker-Gröbenzell.

Imprimatur:

— *za slovensko izdanje: Škofijski ordinarijat v Ljubljani, 13. septembra 1944, št. 1600. Ignacij Nadrah, gen. vikar.*

Za njemačko izdanje:

— *† Joseph Palica, Archip. Philippens., Vic. Gén., Roma*
— *Sées, le 20. juillet 1960. † André Pioger, ev. aux.*
— *Mit kirchlicher Druckerlaubnis: Regensburg, 24. März 1962. Kapitularvikar I. V. J. Baldauf*

Izdaje Centar kršćanske duhovnosti — Križevci, Račkoga 12.

Odgovara: o. Ivan Jeger D. I.

S. Marie de la Croix

GLAS IZ ČISTILIŠTA

Na hrvatskom jeziku priredio

Ivan Jeger

Zagreb 1978

Tisak: »Zrinski«, Čakovec

UVOD

Da bi udovoljilo izraženoj želji, uredništvo lista Bulletin De N. D. de la Bonne Mort — poštujući sve pridržaje sv. Majke Katoličke Crkve — objavljuje u posebnom svesku, samo kao povijesni rukopis, tekst pobožnoga Rukopisa o razgovorima jedne redovnice s dušom iz čistilišta, koji mu je poslao jedan veoma revan i požrtvovan svećenik-misionar.

*

Prije svega želimo napomenuti da nitko ne može načelno zanijekati mogućnost da se duša iz čistilišta javi nekoj živoj osobi na zemlji. Takva javljanja nisu rijetka, a osobito mnogo nalazimo ih u životopisima svetaca. Pogledajmo, na primjer, samo jedan slučaj iz života sv. Margarete Alakok!

»Dok sam na blagdan Spasova klečala pred Presvetim Sakramentom, iznenada se preda mnom pojavi duša sva u ognju. Njezino bijedno stanje, koje me je ganulo do suza, govorilo mi je da dolazi iz čistilišta. Rekla mi je da je ona duša redovnika benediktinca koji mi je jednom pri ispovijedi rekao neka idem češće na sv.

Pričest i zbog toga joj je Bog dopustio da mi se javi i zamoli za pomoć. Zamolio me da za nj prikažem sve što u slijedeća tri mjeseca budem učinila i pretrpjela. Uz dopuštenje sestre predstojnice obećala sam mu to. Rekao mi je da je prvi uzrok njegovih velikih patnji to što je više tražio sebe negoli Božju čast i što je previše držao do svojega dobrog glasa; drugi mu je uzrok bio što nije imao dovoljno ljubavi prema svojoj subraći, a treći prevelika navezanost na materijalne stvari.«

Svetica kaže: »Teško bih mogla riječima izreći što sam u ta tri mjeseca pretrpjela. Ona patnička duša nije me više napuštala, a meni se činilo da je sva u vatri i u takvim groznim bolima da nisam mogla drukčije nego uzdisati i jaukati. Suosjećajući sa mnom, poglavarica mi je nalagala djela teške pokore, a prije svega da se bičujem ... No konačno, nakon tri mjeseca vidjela sam tog redovnika svega preobražena veseljem i radošću. Otišao je od mene da uživa u vječnoj sreći. Zahvalio mi se i obećao mi da će se za mene zauzimati kod Gospodina Boga.«

Svjedočanstva teologa i dokumenti povijesna značenja koji govore o tome veoma su brojni i velike dokazne snage. Takvih ima čitav niz.

Bog dopušta u svome milosrđu da se takve duše jave i oglase kako bi im olakšao stanje, da pobude naše saučešće, ali i da bi nas same poučio, da se sjetimo strogoće Božanske pravednosti, koja vodi brigu i o onim našim pogreškama koje mi uzimamo veoma olako. Monsignor Palafox y Mendoza, biskup u mjestu Osma u Španjolskoj, objavio je zbirku više takvih ukazanja pod veoma prikladnim naslovom: »Iskustva mrtvih — svijetlo za žive«. Izrazitije i uvjerljivije ne bi se mogla pokazati namjera Božje Providnosti, koja dopušta takva

ukazanja, u kojima se duše što trpe u čistilištu obraćaju živima i mole ih za razumijevanje i pomoć.

»Čistilište«, časopis što ga je u korist duša u čistilištu izdavalo Društvo Presvetog Srca Isusova (Association Sacré Coeur), objavilo je u razmaku između 1900. i 1912. izvještaje o brojnim ukazanjima duša iz čistilišta, zajedno s povijesnim dokumentima koji su neosporivo zajamčivali njihovu autentičnost.

Jedan redovnik je, štoviše, u Via Lungotevere Prati 12 (Roma) uredio »Muzej čistilišta«, u kome su bila sabrana mnoga sjećanja, rukopisi i dokazni materijal, koji su potpuno osvjetljavali istinitost tih provjerenih događaja. Mi smo taj jedinstveni muzej nekoliko puta posjetili i bili smo do dna duše dirnuti tragovima gorućih prstiju i ruku na pojedinim odjevnim predmetima, knjigama i drugim pojavama na dirnutim predmetima, koje smo vlastitim očima vidjeli i sami dodirnuli. Tumačenja vlč. gospodina značila su veoma dirljivo vodstvo i dokaz za posjetioce te su i kod hodočasnika koji su pohodili to neobično mjesto izazivala duboko uzubuđenje, kome su se teško mogli oteti pošto su vidjeli »opipljive« dokaze o egzistenciji čistilišta i neoborivo svjedočanstvo o vatri koja ondje oslobađa duše od prljavština njihove krivnje.

Muzej je uredio za javnost 4. kolovoza 1905. u jednoj od vatikanskih dvorana o. Jouet, a kardinal Vives y Tuto pokazao ga je Papi Piju X. Sveti Otac ga je s velikim zanimanjem razgledao i izrazio veliko zadovoljstvo zbog onoga što je tu vidio.

Unatoč svemu izjavljujemo da činjenice i podaci koje objavljujemo u ovoj knjizi uživaju samo posve ljudski autoritet sve dok se sveta Crkva konačno ne izjasni o njima.

RUKOPIS

Njegova vjerodostojnost. Rukopis koji je pred nama sadržava veoma zanimljive zaključke o životu na onome svijetu, prije svega o čistilištu. U njemu je istodobno i veoma mnogo prijedloga koji bi trebali da služe duhovnom životu. U njegovu vjerodostojnost ne bismo smjeli uopće sumnjati.

Iz sigurnih i suglasnih svjedočanstava ispitanih svjedoka proizlazi da je redovnica sestra od Križa, umrla u C., 11. svibnja 1873. iznenada čula mučno stenjanje, koje nije prestajalo.

Prestrašena, ona je uskliknula: »Tko ste vi? ... Plašite me ... Prije svega, nemojte mi se pokazivati! ... Ali recite mi tko ste!«

Na taj zahtjev nije bilo odgovora, no stenjanje nije prestajalo ... već se sve više približavalo.

Uzalud je jadna sestra molila, pristupala češće sv. Pričesti, molila križni put i krunicu, tajanstveno stenjanje nije prestajalo.

Konačno, u nedjelju 15. veljače 1874. razabrala je dobro poznati glas: »Ne bojte me se! Nećete me vidjeti u mojem trpljenju. Ja sam sestra M. G. « (Bila je to redovnica koja je umrla 22. veljače 1871. u 36. godini.) I ta duša, sada u mukama, otkrila je svojoj nekadanjoj susestri koja je pravila nekad prezirala i nije ih obdržavala, rekla joj je da će joj se češće javljati i pomagati je na putu prema svetosti — u jednu ruku da bi joj prema Božjemu planu pomogla doći do osobnog posvećenja, a s druge strane da bi upravo time pribavila olakšanje i oslobođenje, koje je njezinu strpljivost prije toga stavilo na tako teško i iskušenje.

To je bio odgovor ... No da li je zaista umirio onu kojoj je bio dan? Nipošto! Naprotiv! Sestra M. od Križa molila je posjetiteljicu da se ukloni i da se više ne pojavljuje .... Ali i to je bilo uzalud ... Duša iz čistilišta reče joj da mora preuzeti na sebe, dok to Bog hoće, upravo to čega se tako jako boji.

I tako se zbilo da je među tim dvjema dušama došlo do tajanstvenih odnosa, koji su trajali od god. 1874. do 1890., a o njima je izvijestila sama sestra Marija od Križa u dragocjenom Rukopisu koji ovdje objavljujemo.

1. Vjerodostojnost rukopisa dokazuje:

a) o s o b a s a m e s e s t r e M a r i j e o d K r i ž a. Svi koji su je poznavali izjavljuju jednoglasno da su sve kršćanske i redovničke kreposti dolazile kod nje do izražaja u herojskom stupnju.

Kao ravnateljica odgojnog zavoda imala je na svoje učenice tolik nadnaravan utjecaj da je one koje su još žive, a nije ih malen broj, još i sada nazivaju sveticom, tvrdeći da su njezine riječi i njezin primjer na njih djelovali bolje negoli bi to mogao postići neki svećenik. Te duše žive i sada od uspomena na nju.

b) S v i o n i k o j i s u p o z n a v a l i n j e z i n ž i v o t potvrđuju dirljivom jednodušnošću da je bila

obdarena velikom sposobnosti rasuđivanja, zdravim ljudskim razumom, najpotpunijom izjednačenošću karaktera i da je od nje odsijevala savršeno odnjegovana darovitost.

Nikad nije tražila nikakvih osobitih putova; naprotiv, sve je poduzimala da im izbjegne. Rukopis sam dokazuje kako je do kraja sumnjala nije li to čemu se morala pokoriti od zla duha. Uvijek je govorila da neće da siđe s uobičajena puta, da želi biti jednaka svima i nepoznata.

c) Unatoč tome što se branila od neželjenih posjeta, ona se njima ipak koristila za svoj duhovni rast. O tome nam govore njezini zapisi iz duhovnih vježbi, a napose jednoglasne izjave svih onih koji su s njome živjeli i djelovali.

2. Vjerodostojnost svjedoka

Prije svega moramo spomenuti da je sestra Marija od Križa (a to znamo iz vrlo pouzdanih izvora) o svemu što se s njome zbivalo potanko izvješćivala svoga duhovnog vođu, o. Prevela iz Kongregacije u Pontignyu, kasnijeg generala te Kongregacije.

Iz njezinih zapisa vidimo da je sestra imala veoma veliku korist od tog duhovnog vodstva. Pismo što joj ga je ovaj nakon poduže odsutnosti pisao 4. studenoga 1912. iz Hitchina u Engleskoj potvrđuje da je pater bio veoma dobro informiran o druženju sestre Marije od Križa s njezinom bivšom susestrom.

»Pripovijedajte mi« — piše joj on — o svojoj dragoj mučenoj duši iz čistilišta, koja je već dugo uronjena u ponor božanskog veličanstva ... Je li vas možda potpuno napustila? ... Ili vas ona možda u svojoj vlastitoj žalosti tješi?

Nastavljate li zapisivanjem njezinih izjava? One prijašnje ja pažljivo čuvam i već sam ih nekoliko puta pročitao.«

Očito je da je o. Prevel te izjave smatrao vjerodostojnima i moramo zaključiti da je o njima donio takvu ocjenu tek pošto ih je brižno ispitao.

Vjerodostojnosti prvog svjedoka, njezina duhovnoga vođe naime, pridružuju se svjedočanstva drugih priznatih teoloških pisaca, čiju vrijednost ne može nitko osporiti:

- *kanonik Dubosq*, bivši superior Seminara u Bayeuxu, koji je bio promotor u kanonskom procesu za beatifikaciju i kanonizaciju svete Terezije od Maloga Isusa
- *kanonik Gontier*, službeni cenzor knjiga u biskupiji Bayeux i pisac znamenitih djela »Explication du Pontifical«, »Reglement de vie sacerdotale« itd.
- *jedan odličan i veoma zaslužan poznavalac mističnog bogoslovlja*, čiju anonimnost, nažalost, moramo ovdje poštivati iz uzroka koji nemaju baš nikakve veze s s ovom stvari. Možemo samo spomenuti da su njegova djela zaslužila ovu pohvalu Pape Pija X.: »Odlični muževi s pravom cijene Vaše znanje i Vašu iskustvo.« (Pismo od 13. prosinca 1908.)

Pošto su dobro razmotrili Rukopis, ti su stručnjaci izjavili da u njemu nema ništa što bi se protivilo nauku svete vjere, ništa što ne bi bilo u potpunu skladu s načelima duhovnog života, ništa što ne bi bilo pobudno za duše.

S najvećim zadovoljstvom izjavili su da je sestra Marija od Križa bila obdarena pravom moći rasuđivanja i zdravim ljudskim razumom i time osigurana od zabluda previše žive i škodljive fantazije.

Sa zadovoljstvom su također ustanovili da je ona poduzela sve da se oslobodi tih mučnih posjeta i da ih je odbijala, pitajući se ne znače li oni Božju kaznu što joj je nebo nameće; da su je događaji tako iznenadili da nije znala što da o njima misli te je protiv tih ukazanja iznosila toliko prigovora da joj se zaista ni u kojem slučaju ne može pripisati namjera da izmišlja izjave kojih je predmet sama bila ili da bi oni bili plod njezine fantazije.

Konačno su na spomenutu gospodu proizveli velik utisak:

a) potpuno jasan nauk kršćanske ljubavi, koji je očit iz svega onoga što se dosad zbilo: s jedne je strane sestra M. G. u samostanu V. sa svojim slabim redovničkim ponašanjem prouzročila mnoge patnje našoj sestri M. od Križa, kojoj je bilo povjereno da je usmjeri na pravi put; s druge pak strane radilo se upravo o sestri M. od Križa, na koju se ona po svojoj smrti morala obratiti da bi se oslobodila čistilišta;

b) činjenica da su rasvjetljenja što ih je dobivala sestra M. od Križa bila to veća i to odlučnija što se sestra M. G. više približavala svome očišćenju;

c) istinsko napredovanje sestre M. od Križa u posvećenju same sebe, u čemu je zapažen tako vidan napredak da je kanonik Dubosq izjavio: »Objavljivanje rukopisa sestre M. od Križa — a ja bih želio da to toga dođe — bit će velik korak k njezinoj beatifikaciji.«

Ukratko: odlični teološki pisci, koji su bili zamoljeni da dadu o tome svoje mišljenje, jednoglasno su potvrdili potpunu vjerodostojnost Rukopisa sestre M. od Križa i s obzirom na njegov sadržaj i s obzirom na izvore.

Zaključak

Rukopis sestre M. od Križa, koji ćemo ukratko nazvati »Glas iz čistilišta«, ima, dakle, zajamčenu vjerodostojnost i s povijesnog i s ljudskog stanovišta. Taj glas s onoga svijeta koji nam se tu razotkriva, iznoseći pred nas pravednost čistilišta i izazivajući milosrđe prema njemu, dajući nam pobožne i posvećujuće savjete — a njih je Rukopis pun — bit će nam živo svjetlo po kome možemo urediti i svoj život na putu u vječnost.

Ne sumnjamo u to da će to »Svjetlo živima iz iskustva mrtvih« mnogima biti najbolja škola dobra života i upravo zato spasonosna i djelotvorna priprava za sretnu smrt.

KRATAK ŽIVOTOPIS OBADVIJU SESTARA

O životu te milošću obdarene redovnice ne može se mnogo reći. Mada je njezin unutrašnji život bio bogat i blagoslovljen, njezin je život, gledan izvana, bio siromašan i jednostavan, osobito u očima svih neposvećenih. Tom životu nedostaje upravo ono što današnji čovjek najviše traži: senzacije, neobični događaji, nešto što uzbuđuje sjetila. Na takvu pojavu nailazimo kod čitavog niza svetaca, o čijem izvanrednom izboru nije nitko nikad ništa slutio i čiju je tajnu, brižno čuvanu i šutnjom pokrivenu, otkrila tek smrt. Bio je to život koji je sav stajao u Božjem znaku, koji je bio življen sav iz onog drugog svijeta i za taj drugi svijet, život vjernog ispunjavanja dužnosti, pune odanosti Božjoj volji u svim situacijama, život ljubavi, na kome se jednako mogu izgraditi svjetovnjaci kao i redovnici, odnosno redovnice.

Svojim svjetovnim imenom se sestra Marija od Križa (Marie de la Croix) zvala *Elisa, Sofija, Klementina Hébert*. Bila je rođena u mjestu Néhou-St.-Georges, u biskupiji Coutances (to je kraj nedaleko od Kanala La Manche, u blizini velikog francuskog grada Cherbourga — primjedba prev.), 1. prosinca 1840. i već je slijedećeg dana bila krštena. Kad joj je bilo 6 godina, izgubila je oca, pa ju je zajedno sa sestrom i s bratom odgojila pobožna majka. Prvu svetu Pričest primila je u samostanu augustinijanki u Valognesu 26. 6. 1851., a četiri dana kasnije primila je sv. Potvrdu. U samostanu u tom mjestu živjela je njezina tetka, sestra Ange Guettier, koja je kasnije postala poglavaricom samostana te je do svoje smrti živjela uzornim redovničkim životom. Nakon ona dva značajna dana djevojčica se, međutim, vratila svojoj kući i ondje se, u Néhouu, posvetila poslovima u kući i oko nje.

U 18. godini opet se uputila u Valognes, po drugi put, i to zauvijek, da bi ondje stupila u samostan Naše Drage Gospe. U njezinim bilješkama nalazi se upisano kratko i jednostavno: »Dana 3. veljače 1859., na blagdan Presvetog Srca Marijina, bila sam primljena u novicijat; na dan 19. ožujka odlučeno je da budem pripuštena oblačenju; dana 8. svibnja 1860., na blagdan ukazanja sv. Mihovila primila sam veo; na dan 15. svibnja 1861. uslijedila je profesija« (polaganje vječnih zavjeta).

Ponajprije je završila nekoliko posebnih tečajeva da bi se usavršila u crtanju i u muzici. Pošto je i u jednoj i u drugoj struci stekla službenu učiteljsku diplomu, radila je kao učiteljica, omiljena među učenicima zbog svoje dobrote i poštivana zbog svoje pravednosti. God. 1884. bila je gotovo jednoglasno izabrana za asistenticu, a godinu dana kasnije i za »majku prefekticu«, i na toj je dužnosti ostala do god. 1904., kad su samostani bili jednim aktom vlade ukinuti. Iako je poznavala političku situaciju s njezinim protuvjerskim raspoloženjem, ta ju je katastrofa ipak teško pogodila. Još prije nego je mogla znati do čega će doći, jedan joj je tajanstveni glas rekao: »Neka se majka prefekta pripravi na svoju veliku žrtvu.«

Bio je to glas koji ju je najprije uznemirio i čijih je riječi postala svjesna tek kad se našla pred bolnom činjenicom izgona. Kasnije je jednom s time u vezi primijetila: »Da sam tada slutila o čemu se radi, bila bih na mjestu umrla.« Možemo shvatiti što je za nju, koja je svakom niti svoga srca bila povezana sa svojim samostanom i s njegovim pravilom kao svojim životnim pozivom, značilo kad se od svega toga morala rastajati.

Kamo da sada krene? Predložili su joj više rješenja, a ona se je — nakon nekog vremena razmišljanja i molitve — odlučila da potraži utočište kod jedne svoje udate nećakinje. Za tu je obitelj, nema sumnje, bila velika čast da u svoju kuću primi majku prefektu velikog samostana, no hoće li joj moći pružiti smještaj kakav njoj priliči? Kako da se takvoj osobi pruži utočište kakvo njoj pripada i omogući način života na kakav je navikla? Kako će moći obdržati samoću i šutnju, koji su bili bitni elementi njezina života? Svi su bili zbog toga zabrinuti. Ali sestra Marija razbila je sve njihove sumnje izjavivši: »Ja ću se sasvim prilagoditi vašem obiteljskom načinu života i vašim prilikama, što se tiče stola, kreveta i svega ostalog. Odnosite se prema meni kao prema članu obitelji i ja ću biti sretna.« Bila je to ne mala pobuda za sve u kući kad su vidjeli kako ona obavlja svakidašnje poslove kao nešto što se samo po sebi razumije. Čistila je povrće, brinula se za stoku itd. Dopustila je sebi ipak jedan jedini izuzetak: svakodnevno prisustvovanje svetoj misi, za što je morala prevaliti 6 kilometara do crkve i isto toliko natrag, i to po svakom vremenu! Uzalud su je pokušavali zadržati od toga. Ni dva pada na lošem putu nisu je mogla »urazumiti«. Krist u Sakramentu bio je za nju i u Vauvicardu, kao i ono u Valognesu velik magnet, čijoj se privlačnosti nikad nije mogla oteti.

Nakon tog sedmogodišnjeg progonstva, očito vođena Providnošću, došla je u Cherbourg. Tu je sve bilo drukčije. Sama, samo sa svojom nećakinjom, mogla je opet biti samo i isključivo u onome što je Božje. Prije svega, tu je bila u blizini kapela »Malih siromahâ« pa je svakog dana imala priliku da se odazove zovu svoga srca, sve dok joj Papa Pio X. nije osobno podijelio visoki privilegij privatnog oratorija, u kojemu je Presveto bilo stalno prisutno Njezina sreća nije više poznavala granica. Nikad prije nije bilo tako pobožne, Bogu odane sakristanke ni pažljivijeg ministranta. Upravo u tom skromnom oratoriju čitale su za vrijeme prvog svjetskog rata 1914—1918. stalno svete mise. S radošću je primala sve svećenike koji su se ovdje našli, da prije njezina opoziva s ovog svijeta ovdje odsluže sv. misu. Na kraju jedne takve sv. mise zbilo se da se ona, udarena kapi, slomila, i to tako da se više nikad ne digne. S puno ljubavi njegovana od »Malih sestara siromahâ«, pripremala se za smrt. Ni posljednjih dana, ni u posljednjem času nije se zbilo ništa osobito. Mirna, i bez boli usnula je zauvijek 11. svibnja 1917. — mirno i skrovito kao što je i živjela. Unatoč stalnoj bolježljivosti doživjela je starost od 76 godina. Svoje posljednje počivalište našla je u obiteljskom grobu na groblju u mjestu Quettehou.

Već postoje izvještaji o čudesnim ozdravljenjima koja su postignuta njezinim zagovorom. Ako je to Božja volja, možda će jednom biti zaista uzdignuta na čast oltara.

Što se pak tiče »prikaze«, radi se sestri M. G., mladoj redovnici, koja je umrla 22. veljače 1871. u dobi od 36 godina. Čini se da je svoje samostanske obveze nešto mlitavije shvaćala i budući da joj je sestra Marija bila

poglavarica, pa prema tome i odgovorna za nju, morala ju je mnogo puta prekoriti. U *Rukopisu* se mogu njihovi međusobni odnosi na mnogim mjestima jasno rekonstruirati. U Francuskoj se sada priprema biografija obadviju ovih duša i ona će u dani čas dati pobliži prikaz života i jedne i druge sestre.

TEKST RUKOPISA

Predstojnica je od dana svoje smrti u nebu jer je mnogo trpjela i jer je bila velika u ljubavi.

Kad bismo bili savršeni kako to Bog hoće, koliko bi milosti On dao!

Bog zahtijeva od vas veću svetost negoli od drugih.

Prečasni g. L. je u čistilištu jer je veoma rado propovijedao i vodio duhovne vježbe . . .

. . . Da, to je bilo dobro, no zanemarivao je svoju župu.

Bog će primiti to što učinite za sve duše u čistilištu kao da ste to učinili samo za jednu — On sam će voditi vaše nakane.

Sada ja najviše trpim jer nisam živjela prema svojemu zvanju. Iza svete mise križni je put najbolja molitva.

Vjerno poštujte propis o strogoj šutnji, jer ja sam u tome mnogo puta pogriješila.

Ja više trpim od S. jer je ona živjela prema svome pozivu. Bila je neugodna karaktera, ali premalo poučena.

Ne mogu davati vanjskih znakova. Bog to ne dopušta, a ja sam previše obvezana.

... Jer sam vam zadala trpljenje i jer Bog hoće da se vi molite za mene.

Recite S-i, kojoj sam zadala mnogo gorčine, i predstojnici, koja je za mene toliko trpjela ... možda bi naručila za mene koju svetu misu.

Izmolite koju krunicu za mene! Obavljajte dobro svoja razmatranja jer ja to nisam činila. Molite pažljivo svoj oficij, jer ja sam u tome bila površna. Budite svagdje veoma skromni, jer ja sam htjela sve vidjeti, pa i ono što nije bilo potrebno. Uzdasi i velika poslušnost predstojnici, kojoj sam ja prouzročila mnogo patnje. Jadna predstojnica! ... (To je ponovila deset do petnaest puta.)

O, kad biste znali koliko trpim! Molim vas, molite se za mene, jer strašno trpim u svemu. O moj Bože! Kako si milosrdan! Ljudi ne znaju što je čistilište.

Budite dobri i imajte smilovanja prema dušama!

Što da vam preporučim? Križni put!

Na zemlji ćete uvijek nekako trpjeti — tjelesno ili duševno ili na jedan i na drugi način.

U nebu je pak veoma lijepo! Između neba i čistilišta je velik ponor! Ponekad nam se čini da slušamo slab odjek veselja blaženika u nebu, što uvećava naše patnje, jer onda to jače žudimo za Bogom. U nebu je čisto svjetlo, u čistilištu je duboka tama.

Bog vas ljubi više nego druge ... Zar vam nije dao dokaza za to?

Majka E. je u nebu. Živjela je u tišini i zaista unutarnjim životom.

O ne, ja nisam zao duh! Ja sam sestra M. G. Dosađivat ću vam sve dok ne budem u nebu. A onda ću se moliti za vas.

Da, molim se i molit ću se svaki dan. Vidjet ćete da duše u čistilištu nisu nezahvalne.

Najgrešnije duše ne vide Mariju.

Kad netko oslobodi koju dušu iz čistilišta, to je velika radost za samoga Boga. Sve što ste čitali o tome — istina je.

Na uskrsnu nedjelju bit će mi patnje donekle olakšane.

Ako budete brižno bdjeli nad sobom, Bog će vam dati posebne milosti.

Molite psaltir za mnogo duša odjednom, ali prije molitve izrecite nakanu da je darujete za svaku dušu posebno i tako će svaka sudioništvovati u njoj kao da je obavljena samo za nju.

Posebne su patnje u čistilištu za one redovnice koje su svojim poglavaricama zadavale gorčinu — za njih je čistilište strašno. Trebale bi poći sa mnom da vide što ih čeka.

*

24. ožujka 1874. Sutra pođite, koliko god puta možete, pred svetohranište. Budući da vas ja pratim, bit ću veoma sretna što ću biti blizu Boga. Da, to me tješi.

Marijino Navještenje. — Sad sam u drugom čistilištu. Od smrti do danas bila sam u prvome, gdje se užasno trpi. Ovdje, u drugome, patnje su međutim lakše.

Budite potpora svojoj poglavarici! Nemojte toliko govoriti — čekajte da budete upitani.

Svibanj. — Od blagdana Marijina Navještenja sam u drugom čistilištu. Tog sam dana prvi put vidjela Mariju, jer je u prvom čistilištu duše ne vide. Njezin nas

pogled ohrabruje. Ta dobra Majka pripovijeda nam o nebu. Međutim, dok je gledamo, čini nam se da manje trpimo.

Oh kako čeznemo za nebom! Kakvo mučeništvo trpimo otkako poznajemo dobroga Boga!

Što mislim? ... Bog to dopušta na vaše dobro i meni na utjehu. ... Poslušajte što ću vam sada reći: Bog je za vas pripravio mnogo milosti. Hoće da oslobodite mnoge duše dobrim savjetima i svojim primjerom. Ako mu budete u tom pogledu svojim ponašanjem pravili smetnje, pozvat će vas na odgovornost za sve duše koje ste mogli osloboditi.

Da, to je istina, niste toga vrijedni, ali ako to Bog dopusti ... On je gospodar i daje milost kome hoće.

U redu je ako častite sv. Mihovila i preporučujete drugima da ga časte. Nakon smrti su sretni svi koji su se utjecali svecima da bi bili njihovi zagovornici pred Bogom u tom strašnom trenutku.

Nemojte se bojati govoriti svojim učenicima o velikim istinama našega spasenja. Duše su potrebne toga, da ih to potakne, osobito u sadašnje vrijeme.

Bog hoće da mu se potpuno darujete. Ljubi vas više nego mnoge druge. Zato će vam dati i više milosti. (On raspolaže njima.) Neće vam, dakle, biti teško da Ga više ljubite. Nemojte izgubiti nijednu milost koju vam On dade.

Živite samo za dobroga Boga! Uvećavajte posvuda njegovu slavu! Koliko dobra možete učiniti za duše!

Svime što činite razveseljujte Boga! Prije svakog čina saberite se na trenutak i pomislite da li je to što namjeravate učiniti drago Bogu. Sve za Isusa! Oh, ljubite Ga veoma!

Da, ja trpim, no moja je najveća muka to što ne gledam Boga. To je neprekidno mučeništvo, gore od vatre čistilišta. Ako poslije bolje uzljubite Boga, kako to On očekuje od vas, osjetit ćete to nestajanje u združenju s predmetom ljubavi, s dobrim Isusom.

Da, i sv. Josipa vidimo ponekad, ali manje nego Mariju.

Nastojte da budete ravnodušni prema svemu osim prema Bogu. Tako ćete postići vrhunac savršenosti, na koju vas poziva Isus. Majka I. nije bila dionik svetih misa koje su se za nju davale. Redovnice ne smiju ničim raspolagati jer to je protivno siromaštvu.

Ako dobro obavite razmatranje, to će osjetiti duše koje su vam povjerene.

Dobri Bog nam nipošto neće uskratiti milosti za koje ga zamolimo u dobro izvršenu razmatranju.

Redovničke osobe imaju udaljenije i gore čistilište jer su više zloupotrebljavale milosti.

Ovo je dopustio dobri Bog, i to na molbu umrle poglavarice jer u čistilištu ima mnogo napuštenih redovnica, naravno, njihovom krivnjom, kojih se nitko ne spominje. Pokojna poglavarica mi je rekla da bi Bogu bilo drago kad bi se za nju od vremena do vremena odslužila koja sveta misa. Poručite to poglavarici!

Da, Bog ljubi poglavaricu. Kako vidite, nametnuo joj je velik križ, što je znak njegove ljubavi.

Nitko ne može zamisliti koliko trpimo u čistilištu. U svijetu nitko i ne misli na to. Pa ni u redovničkim obiteljima ne misli se na to. Zato Bog želi da redovnici i redovnice posebno mnogo mole za duše u čistilištu, da na to potiču i učenice, pa da i one šire tu pobožnost među svijetom.

Ne bojte se umornosti! Kad se radi o Bogu, žrtvujte za Nj sve.

Slušajte potpuno svoju poglavaricu, neka raspolaže s vama kako hoće. Budite što ponizniji! Ponizujte se uvijek do sredine zemlje, ako je to moguće.

M. je u čistilištu jer je svojim lukavim govorenjem spriječila mnogo dobroga što su ga poglavari mogli učiniti.

Vježbajte se u Božjoj prisutnosti i u čistoći nakane!

Bog traži odane duše koje ga ljube zbog Njega samoga. A takvih je vrlo malo. Hoće da i vi budete među tim Božjim prijateljima. Mnogo ih je koji ljube Boga, no svi samo misle da Ga ljube, a ljube Ga poradi sebe. To je sve!

Ne, u čistilištu ne vidimo Boga. To bi bilo za nas nebo!

Bog ne dopušta da se vara duša koja ga traži istinski, s dobrom voljom, iz ljubavi.

To je istina: Bog daje više puta obilje milosti ondje gdje je bilo obilje grijeha ... Zašto ih otklanjate?

Predajte se, darujte se, žrtvujte se za dobroga Boga! Za Nj ne možete nikad previše učiniti.

Pred starijim sestrama nemojte imati ljudskog straha. Recite uvijek sve ono što bi moglo poduprijeti vaše poglavare!

Nisu najbolji Božji prijatelji oni kojima se Bog služi da muče druge. Zahvalite Bogu što niste među njima. Bolje je biti nakovanj negoli čekić.

Neka vam nikad ne bude previše duševnog ni tjelesnog trpljenja — ta njime ćete jedva dati zadovoljštinu za prošlost. Vaša kruna se već počela plesti.

*

Lipanj. — Kad za dušu nastane vihor patnje, mislite da će za kratko vrijeme sve proći.

Sotona ima posvud svojih pomagača ... pa i po samostanima.

Ne, ne vidim dobroga Boga kad je izložen, no osjećam Njegovu prisutnost. Gledam Ga kao i vi očima vjere, samo naša vjera je življa od vaše. Mi znamo što je Bog.

Živite stalno u prisutnosti dobroga Boga! Govorite s Njime kao sa svojim prijateljem i bdijte nad svojom nutrinom!

Za dobru pripravu na sv. Pričest potrebna je ljubav prema Euharistiji, nakon sv. Pričesti pak samo ljubav.

Bog hoće da živite samo za Nj, da mislite samo na Nj, da se obnavljate samo za Nj.

Zatajujte svoj duh, svoje oči, svoj jezik — to će Bogu biti ugodnije negoli tjelesno mrtvljenje pri kojemu je mnogo puta i mnogo svojevolje.

Odnosite se prema Bogu kao prema dobrome ocu, kao prema dragim prijateljima, kao prema dragom zaručniku.

Izlijte svu nježnost svoje ljubavi na Isusa, na Njega samoga — svu, svu!

Da, svu vječnost pjevat ćete o beskrajnom Božjem milosrđu prema vama.

Ljubite dobroga Isusa tako da u vama nađe ugodno prebivalište, gdje će se — tako reći — počinuti od uvreda što Mu ih nanosi svijet. Ljubite Ga za one bezbrižne, nehajne duše, ljubite Ga prije svega zbog sebe, ljubite

Ga, jednom riječju, tako da budete u samostanu V. primjer koji raspaljuje.

Sveta Terezija i M. Eust. su Ga zaista ljubili. Zato Ga i vi, koji ste Ga više vrijeđali, morate još više ljubiti negoli te nevine duše.

12. prosinca. — Ako ljubite dobroga Boga, ništa vam neće uskratiti. Kada nešto molite osobu koju zaista ljubite, onda govorite tako da postignete ono što želite. Tako činite i pred dobrim Bogom. Dat će vam sve za što Ga zamolite.

Bog hoće da mislite samo na Nj, na Njegovu ljubav i na ispunjavanje Njegove volje.

Kad mislite na Boga, mislite i na duše. Malo biste učinili kad biste spasili samo sebe.

Bog zahtijeva od vas veću savršenost nego od drugih.

*

Veljača 1875. — Bdijte nad svojom nutrinom, čuvajte svoje malo trpljenje samo za Isusa. On vam može nadoknaditi sve što vam je uzeo.

Vaš život neka bude život stalnih unutrašnjih djela ljubavi, zatajivanja za koja zna samo Bog. Nemojte činiti ništa osobito: skrovit život, skrovit život združen s Isusom.

Dobri Bog hoće da ljubite samo Njega. Ako ne stavite zapreka njegovim milostima, dat će vam i posebnih, kakvih nije dao drugima. Zaista vas ljubi osobito. Zar se još niste uvjerili u to? Mi moramo samo s počitanjem moliti za Njegove planove, no ne zato da bismo pokušali shvatiti ih. On je gospodar i radi s dušama što hoće.

Budite uvijek ponizni, povučeni. Ne zanimajte se ni za koga, nastojte samo oko svojega posvećenja.

Ne, nemojte imati previše veze sa ... I previše je plitka, previše govori. To ne bi bilo drago Bogu.

Nije u redu da ste tako nepovjerljivi prema Isusu. Sve ste mu dali, prepustite mu se onda i u toj stvari ... Sve što se dogodilo On je dopustio.

Ljubite dobroga Boga! O kako su sretne duše koje imaju to blago! Vaša velika pokora u životu neće biti unutrašnja zapuštenost, nego bol zbog gorčine što ste je zadali Isusu u prošlosti, i to napose kad vidite kako vas obasipa milostima i još će vas obasuti i što osjećate da niste u stanju da Ga ljubite onako kako biste htjeli.

Možete ustati u četiri i poći na počinak kao i drugi, samo da se ne razbolite. Jamčim vam da zbog toga nećete oslabjeti; tih pola sata nije tako velika stvar, a bio bi to poticaj za druge.

Nemojte se zbog malenkosti prituživati nikome, pa ni poglavarici. Sačuvajte male gorčine za sebe i za Isusa, kome možete sve ispričati.

Ne brinite se toliko za svoje zdravlje. Dobri Bog dat će vam ga dovoljno da mu služite.

14. svibnja. — Gledajte da u duhovnim vježbama ne izgubite nijedne milosti, da ih slijedite s Božjim nadahnućem, da živite od vjere i da budete što sabraniji. Već vas dugo potičem na to. Budite stalno, a napose kod svih svojih poslova, tako sabrani kao što se sabrani pri zahvali nakon sv. Pričesti.

Zahvalite Bogu za sve milosti koje vam je dao i koje vam daje svaki dan. Mislite na to svakog jutra pri kraju razmatranja. Molite Ga za ono što sam vam jučer rekla.

Ne poduzimajte ništa prije negoli ste se sabrali i posavjetovali s Isusom koji je u vašem srcu. Ta vi me razumijete ...

O, da, veoma ljubim dobroga Boga, ali kao duša koja se čisti. To znači: što se više približava nebu, to više raste njezina ljubav.

Mislite često na to kako vas Bog ljubi. Budite vjerni svim nadahnućima Njegove ljubavi!

Započnite svaki dan kao da još ništa niste učinili i ne gubite hrabrosti!

18. svibnja. — O kako je malen broj pravih redovnica, koje imaju redovničkog duha! Jedva jedna od pedeset njih. Vi morate na svaki način biti među onima odlikovanima.

Koliku odgovornost imaju poglavari, voditeljice novakinja, razrednice po školama! Kako li će odgovarati dobrome Bogu!

Što budem bliže oslobođenju, to ćete me bolje razumjeti, i kad se oslobodim, bit ću vaš drugi anđeo zaštitnik. Ali anđeo kojega ćete vidjeti.

Majka N. je još u čistilištu. Primila je u samostan osobe koje nisu imale zvanja i unijele su mlitavost u redovničku družbu. Razlučivati duhove, to je velika sposobnost. Kad bi se pri primanju osoba bolje pazilo, ne bi bilo toliko zla po samostanima.

20. lipnja. — Bog ne zahtijeva drugo nego volju. Samo srce hoće za sebe.

Ako želite dobivati milosti za sebe i za samostan, zatajujte se od jutra do večeri, ne tražite ni u čemu sebe, sve neka ostane skriveno pred tuđim pogledima, samo Bog neka zna i vidi vaše žrtve. On sam, razumijete li?

Morate podnijeti mnogo neugodnosti. Dobri Bog to dopušta da steknete zasluge. Pazite da ništa ne izgubite!

Da, istina je, Isusu čini veću čast da njegovu slavu uvećava osoba koja nije bila stalno u prijateljstvu s njim. Vas smućuje to što vidite da vas je unatoč vašim duhovnim slabostima pozvao da izvršavate Njegove planove. Zato Mu se potpuno darujte i žrtvujte!

Znate li zašto vam dobri Bog sada ne da milosti za koje ga prosite? Jer nemate dovoljno povjerenja u Njega.

Istina je, vi previše zaboravljate na velike milosti koje vam je Isus dao. Njegovo oko vas gleda od jutra do večeri, a vi Mu se izmičete koliko možete. Na taj se način ne smije postupati s Bogom, koji je tako dobar, zaista veoma dobar prema vama.

Svakog trenutka pitajte svoje srce da li radujete dobroga Boga. Pitajte se niste li učinili nešto što bi ga žalostilo. To će sve više privlačiti Isusove poglede na vas.

Ljubite dobroga Boga tako da u vašem srcu nalazi ugodno prebivalište, gdje će otpočinuti. Isus će vam sam govoriti o bolima koje Mu zadaje svijet, a vi Mu iskažite toliko ljubavi da Ga utješite.

14. kolovoza. — Bog hoće da sami sebe poslušate. Imajte povjerenja u Nj, zar vam to nisam već nekoliko puta rekla? Zar mislite da vam uza sve vaše slabosti neće dati potrebnih sila da biste Mu mogli služiti? Zašto sumnjate u Njegovu moć i dobrotu?

15. kolovoza. — Da, vidjele smo Mariju. Otišla je s mnogim dušama u nebo, a ja sam ostala.

Vruće vam je? Oh, kad biste znali kako peče u čistilištu! Svaka, i najmanja molitva nam mnogo olakšava stanje. Oživi nas kao žednoga čaša vode.

Ljubite sve, ali nemajte pouzdanja u druge, jer Isus hoće da bude vaš jedini pouzdanik. Sve za Njega, sve samo za Njega!

Nemojte poduzimati ništa čime biste pobudili pažnju. Uklanjajte se — ali tako da ne radite protiv ljubavi — društvu onih sestara koje nisu sabrane i nemaju prave sestarske ljubavi. Mislite samo na svoju dužnost! Zaboravite na sebe! Ne izražavajte svoje mišljenje, ako ga nitko od vas ne traži. Mislite samo na to kako da napredujete u unutrašnjem životu. Isus! ... Da, Isus od jutra do večeri i od večeri do jutra.

*

20. kolovoza. — Duhovne vježbe. Uzdišem jer sada trpim više nego obično ... i to zato jer sam nekoć zloupotrebljavala te dane milosti i spasa, pa sam sada kažnjena.

Činite sve zbog Boga, jednostavno, tražite da u svemu ugodite Bogu. On vas neće pustiti na miru dok ne dospijete tako daleko da svu svoju pažnju obratite Njemu.

Budite živo pravilo za svu redovničku družbu, tako da svi koji vas vide reknu: Gledajte pravilo! Još više je potrebno: morate postati drugi Isus, to jest, morate živjeti tako da, koliko je to čovjeku moguće, u svemu svome vladanju nasljedujete samoga Isusa.

7. rujna. — Dragi Bog, koji je tako velik, priklanja se k duši koja ga ljubi te se, tako reći, zanima i za njezine najmanje malenkosti. Kolika dobrota!

Istina je: u našoj duši su tako povjerljive stvari da ih razumije samo Bog i mi ih ne možemo povjeriti drugome nego samo Njemu.

8. rujna. — Bog dopušta da neke duše budu nježnije od drugih — to je u Njegovim planovima. Od onih kojima je dao srce koje više ljubi, od njih i traži da izliju svu ljubav na Nj, u Njegovo Srce, vrijedno čašćenja. On je sam gospodar i daje svakome što hoće. Bog ljubi neke duše zaista na poseban način, a među njima ste i vi.

Noću, kad vi spavate, ja jače trpim. Doduše, svoje čistilište nosim uvijek sa sobom, no preko dana, kad vas — s Božjim dopuštenjem — pratim, trpim manje.

7. studenoga. — Pazite na ovo što ću vam reći: budite zaista pažljiviji na svoju nutrinu, na sve što radite. Pitajte se svakog sata da li je Bog s vama zadovoljan jer morate doskora postati sveti.

Istina je: s Božjom milošću možemo sve. Priznajte da niste vrijedni tih milosti, no unatoč tome djelujte!

8. prosinca. — Ljubite dobroga Boga! Ne bojte se trpljenja! Pouzdajte se u Boga, a nikako u sebe. Odumirajte sami sebi od jutra do večeri. Znate li što sam vam rekla o novom biskupu — sve je istina.

Živite samo za Isusa!

Pouzdajte se samo u dobroga Boga! Samo pred Njega iznosite sve! Sakrivajte se pred svijetom! Povremeno ćete osjećati bol, veliku bol, no izvana se to neće vidjeti jer Bog hoće da On bude jedini svjedok vaših tegoba. Vidjet ćete kako ćete se dobro razumjeti s Njime.

Ako nastojite biti takvi kako to Bog hoće, ako pazite na sebe da ne izgubite nijedne milosti, onda će vam se Bog zaista izvanredno otkriti.

Bog osjeća ako ne mislite na nj. Zamislite nekoga tko vam je draži od drugih, kome dajete prednost pred

svima ostalima i pred kojim ništa ne skrivate. Ako biste se počeli odjednom tuđiti toj osobi, ako u družbi ne biste imali ni pogleda ni riječi za nju, zar mislite da je to ne bi boljelo? Tako je i kod Boga. On ljubi sve duše, no već sam vam rekla da vas ljubi više nego druge, mada to ne zaslužujete. Zar nije razumljivo da Ga vaša nebriga osjetljivo pogađa jer očekuje samo da ćete mu vratiti ljubav, da vas uroni u nove milosti. Sve što radite osjeća. Bog hoće da mislite na Nj, a to znači da uza svu vašu zaposlenost sve vaše misli prije svega budu pri Njemu. Prije nego počnete govoriti s osobama s kojima imate posla treba da prvi pogled uputite k Njemu. Jednom riječju: živite i dišite samo za Nj, On ima svoje pravo nad vama, on je gospodar i zato radi što hoće.

12. prosinca. — Bog hoće da Ga molite u svojem srcu prije nego što ćete Ga vječno moliti u nebu — razumijete me, zar ne? Naviknite se na to da češće primate sv. Pričest. Budete li dobro pripravljeni na to, iz te će vam vježbe pritjecati najobilniji i najspasonosniji plodovi.

30. prosinca. — Nemojte ništa moliti za svoje zdravlje, isto tako nemojte otkloniti ništa od onoga što vam se dade. Ni u čemu ne smijemo biti smiješni.

*

Siječanj 1876. — Ako biste htjeli nešto reći svojoj poglavarici a to se može i odgoditi, onda radije pričekajte da se umirite i tako da se svladate. Pripravite Isusu u svojem srcu ugodno prebivalište, da dođe počivati u nj. Ali za svetu Pričest se dobro pripravljajte, mislite na nju još navečer pa i ujutro također, čim se probudite.

No nije dovoljno da Isusu samo pripravite prebivalište, već je potrebno da Ga i pozovete u nj. Čemu biste, naime, pripravili lijep stan za prijatelja, ako ga nikad ne biste pozvali u nj? Pozovite, dakle, Isusa više puta sa svojim željama i posebno sa svojom ljubavlju.

Živite u svojoj nutrini tako da Isusa nikad ne izgubite ispred svojih očiju, pa ni pri svojoj najvećoj zaposlenosti u razredu. A da biste to postigli, bdijte nad svojom nutrinom!

Dobri Bog će vam pomoći i nadoknadit će ono što vi ne možete stvoriti, ali ako ga hoćete razveseliti, nemojte raditi nedjeljom. Samo molite što više možete! To je sve.

Dobri Bog hoće da poslije budete Njegov oslonac, da vaše srce bude Njegovo svetište.

Veljača. — Istina je, Bog dobiva u nebu beskonačno čašćenje, no budući da Ga vrijeđaju na zemlji, hoće da ovdje dobije i zadovoljštinu. Od vas zahtijeva da Mu svojom ljubavlju i svojom nježnošću dadete odštetu za zapuštenost, na koju nailazi posvuda. Ta znadete što sam vam već rekla o tome.

(Marijino Navještenje.) — Ako Bog hoće neku dušu sasvim za sebe, onda je samelje kao jabuku u preši da bi iz nje istisnuo sav sok strasti, sebeljublja, jednom riječju: sve mane. Zatim je oblikuje po svojoj volji. Ako je vjerna, dade se preoblikovati i Isus je nato napuni posebnom milošću i uroni je u svoju ljubav.

16. srpnja. — Presveta Euharistija neka bude za vas magnet koji će vas najviše privući k sebi! Presveta Euharistija neka bude pokretač svega vašeg života!

28. kolovoza. — Nemajte drugih želja osim ove jedine da Boga sve više ljubite i da se s Njime sve tješnje združujete. Nastojte postići da budete svakoga dana sve duhovniji i sve više združeni s Isusom. Vaš život mora biti život intime i združenja s Isusom po tjelesnom i duševnom trpljenju, a prije svega pak po ljubavi.

Kad biste bili pripravni da odgovorite Božjim planovima do visokog stupnja svetosti i združenja s Njime, kakve bi vam On milosti dao! ... Te milosti ... O nekima sam vam već govorila, a drugih pak ne poznam. Oh, bdijte nad sobom! Treba da samo pogled na vas, samo vaša prisutnost pobudi pobožnost u drugima.

30. kolovoza. — Duhovne vježbe. Istina, duhovne će vježbe biti za sve, no Bog će dopustiti da u tim duhovnim vježbama u svakom govoru bude nešto posebno za vas. Budite pažljivi! Te duhovne vježbe neka vas naprave svetima!

Bog je vaše srce stvorio za sebe. Prepustite se našem Gospodinu i ne gledajte ni naprijed ni natrag! Predajte se u Njegove božanske ruke, na Njegovo srce i ne bojte se ničega!

Počastite svakog jutra na kratko vrijeme Isusa u svim crkvama u kojima je napušten! Postavite se u duhu pred sve zaboravljene tabernakule i recite Isusu kako Ga jako ljubite i kako mu želite dati zadovoljštinu za osamljenost u kojoj Ga puštaju ljudi. Obnovite tu nakanu nekoliko puta na dan! Time ćete Ga obradovati.

Dobri Bog želi da stalno mislite na Nj, da pred Njegovim božanskim očima obavljate svaku molitvu, svako djelo — jednom riječju: da, koliko je moguće, nikad ne zaboravite na Nj. No sve to neka se zbiva mirno, neprisiljeno, da drugi i ne slute, samo Isus neka zna što se zbi-

va između Njega i vas. Oči imajte obično oborene, izuzevši kad provodite nadzor, no i tada vršite svoju dužnost skromno! Nemojte ništa raditi zbog ljudi! Budite uvijek veoma ponizni! Učinite što možete da i drugi ljube Boga. Pustite da prođe što je prolazno, a vi sami prođite kroz množinu nečujno i ako morate nastupiti, izvršite to jednostavno; preporučite sve Bogu i ne uznemirujte se hoće li djelo uspjeti ili ne, glavno je da ste time Boga razveselili.

Nemajte drugih želja nego da Boga sve više ljubite.

Na kraju duhovnih vježbi odlučite da ćete često misliti na ovo što ću vam sada reći: Samo Bog! Moj Bog i sve moje! ... Sve prolazi, i to prolazi brzo. Tabernakul je moje počivalište, a presveta Euharistija je moj život. Križ je moje udioništvo, Marija moja majka, a nebo moje ufanje.

Da, razveselili biste Boga kad biste sutra uzeli kruh bez maslaca.

20. studenoga. — Nikad ne donosite suda o tome što rade vaše susestre. Vi nećete odgovarati za njih i zato nije nužno da se prema njima ravnate. Dobri Bog ne zahtijeva od svih istu savršenost. Zatajujte se i ne ispitujte da li i drugi rade to što vi radite. Bog to ne zahtijeva od njih.

Nikako nećete da mi vjerujete što vam govorim. Vidjeli ste jutros što hoće Bog od vas jer vam je dao znak za koji ste molili ... Da, dobri Bog želi da suosjećate s Njim kao sa svojim najboljim prijateljem, bez ikakve bojazni. Njegova veličanstvenost zaista pobuđuje strah i zaista niste vrijedni da tako povjerljivo drugujete s Isusom: no zar nije upravo Isus onaj koji može siro-

maha učiniti bogatim? Molite zato dobroga Isusa da vas obogati vrlinama kakve želi imati u vama, a vi se, međutim, vladajte prema dobrim nadahnućima. Raširite svoje srce, jer to, što Isus traži od vas, to je ljubav. Kakve li ćete milosti primiti ako budete vjerni! ... Milosti o kakvim niste nikad ni sanjali.

Božić 1876. — Nemojte se tužiti drugima kad morate nešto pretrpjeti! To vas neće umiriti. Sve morate najprije ispripovjediti Isusu, a vi Mu često govorite posljednjem.

Da, veoma osjećam pomoć i nadam se da ću se doskora osloboditi. O da znate kako čeznem za Bogom! ... No to neka ne izvrši nitko, izuzevši ... A vi ostanite kod svih tih nadnaravnih događaja tako naravni, jednostavni, da nitko ne opazi i ne nasluti što se zbiva. Razumijete? Zatajujte sami sebe, no — naravno — neka pritom ne trpi dužnost, sve neka bude jednostavno! Bog hoće da samo on jedini zna što se zbiva u vašoj nutrini.

Siječanj 1877. — Otvorite se u miru Srcu svojega Isusa, Srcu vrijednom čašćenja! Kao svome prijatelju recite Mu sve, On će vas razumjeti. Ono pak što sam vam rekla o malenom kutiću u Njegovu Božanskom Srcu neće vam se prije otkriti dok ne budete više »unutrašnji« negoli ste do sada.

Ne uznemirujte se zbog poteškoća u razredu. Svakog dana se molim za vas da ne izgubite strpljivost.

13. veljače. (Pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.) — Vidite kako je sâm dragi Isus. A moglo vas je tu biti i više da je bilo dobre volje. No koliko nebrige ... među redovničkim dušama! Isus to jako osjeća. Ljubite

Ga bar vi za te mlitave duše i dobri Isus bit će odštećen za njihove uvrede.

12. svibnja. — Zatajujte se tjelesno i duševno! Zaboravite sebe! Otkažite se svima i svakome! Nemojte gledati na to što rade drugi. Bog ne zahtijeva od svih istu savršenost. Nemaju svi istih rasvjetljenja. Vas pak rasvjetljuje Isus i zato gledajte samo na Nj, samo On neka bude u svemu vaš cilj.

Prije svakog čina upitajte se da li je ta stvar Njemu po volji. Njegov pogled, Njegova ljubav, Njegovo veselje, to neka vam bude zadovoljština. Svaka bezbrižnost, svaki nedostatak pažnje kod vas prema Njemu boli Ga. Veseli Ga, naprotiv, svako sjećanje na Njegovu prisutnost, svako uzdignuće duha, svaki pogled, svaki osjećaj.

Bdijte nad svojom intimom i gledajte da ne izgubite nijedne milosti dobroga Boga. Nemojte se toliko brinuti za svoje tijelo, zaboravite na sebe! Predajte se jednostavno u Isusove ruke, neće vas zapustiti u vašim tegobama. Pouzdajte se beskrajno u Njegovu dobrotu. Kad biste znali kolika je Njegova moć, da li biste joj stavljali granice? Što bi On uskratio duši koja Ga ljubi?

13. prosinca. — Pri svojem radu nemojte nastojati da ugodite ljudima. Radite sve samo za volju Boga, a ne zbog ljudi, i to ustrajno! I znate što vam je vaš Gospodin naredio da svakog dana učinite 25 puta? Ako istinski ljubite dobroga Boga, neće vam u tim trenucima uskratiti ništa za što ga zamolite ... Da, vi ste slabi, to je istina, ali Isus ne dijeli svojih milosti uvijek najsvetijima.

Pripravljajte se neprestano veoma savjesno za Svetu Pričest, za ispovijed, za zajedničku molitvu, ukratko — za sve što vas može tješnje združiti s Isusom.

... Ipak bi vam moralo biti lakše nego drugima gledati Isusa, prisutna u vašem srcu: po milostima što vam ih u tom pogledu poklanja mogli biste biti sabraniji.

Rekla sam vam već da dobri Bog traži po svijetu duše koje bi Ga ljubile s pravom djetinjom ljubavi, s nježnošću punom počitanja, no ne nalazi ih. Njihov broj je manji nego biste mislili. Neke si duše zamišljaju Božje Srce premalenim. Gledaju Isusa u nedosežnoj veličini, a njihova ljubav ostaje hladna. Počitanje ustupa mjesto nebrižnosti. Znam da sve duše nisu sposobne da razumiju ljubav što je Isus zahtijeva, ali vi, budući da vam je dao tu spoznaju, dajte Mu zadovoljštinu za tu bezbrižnost, za tu hladnoću. Molite Ga neka raširi vaše srce da bi moglo bolje ljubiti! Svojom nježnošću i prisnošću, punom počitanja, koju vam Isus dopušta, možete dati zadovoljštinu za nedostatke drugih koji to ne razumiju. Učinite tako, a prije svega ljubite mnogo!

Nipošto nemojte uveličavati svoja djela! Počnite svakog dana kao da još ništa niste učinili. To vječno neudovoljavanje svojoj volji, svojim lagodnostima i svojemu mišljenju je dugo mučeništvo, veoma zaslužno i dragome Bogu veoma milo.

Bog hoće da budete nešto osobito, no ne po vanjštini, nego po nutrini. Želi da postignete tako visok stupanj sjedinjenja s Njime da Ga više nikad ne izgubite s očiju, pa ni u najvećoj zaposlenosti.

*

1878. (Duhovne vježbe u kolovozu.) — Veliki grešnici i oni koji su čitav život bili nehajni za Boga. kao i redovničke osobe koje nisu bile kakve bi morale biti, nalaze se u velikom čistilištu. Molitve koje se upućuju za njih Bog ne pripisuje odmah njima u korist. Bile su čitav život nehajne za Boga, sada pak kao da je Bog nehajan za njih. Zato su zaboravljene i napuštene kako bi time popravile svoj ništavan život.

O vi, koji ste na zemlji, ne možete sebi predstaviti tko je Bog. Ali mi to znamo i razumijemo jer je naša duša oslobođena veza koje su nas nekoć sprečavale da shvatimo svetost, Božje veličanstvo i Njegovo veliko milosrđe. Mi smo mučenice, mi se, da tako kažem, trošimo u ljubavi. Neka nesavladiva sila vuče nas k dobrome Bogu kao k našem središtu, a u isto vrijeme nas neka druga sila goni natrag, na početak zadovoljštine. Tako trpimo jer ne možemo udovoljiti svojoj čežnji. O. kolika muka! ... Ali to zaslužujemo i zato ne mrmljamo, ta hoćemo samo ono što hoće Bog. Ne, vi na zemlji ne možete razumjeti kako mi trpimo.

Da, meni je lakše, nisam više u ognju. Trpim od neutažive čežnje da što prije ugledam Boga, no i to je trpljenje strašno ... Ali osjećam da se približava svršetak mojega progonstva, da se bližim kraju, kome čeznem svom svojom željom. Osjećam se sve slobodnijom, no kad ću biti oslobođena — ne znam. To zna samo Bog. Možda ću još godinama tako čeznuti za nebom. Zato nemojte prestati moliti, vratit ću vam to poslije, iako se i sada molim za vas.

O, kako je veliko Božje milosrđe nad vama! Tko to može shvatiti? Zašto dobri Isus tako čini s vama? Zašto vas ljubi više nego druge? Zašto ima još toliko mnogo milosti pripravljenih za vas? Možda zato jer ih zaslužujete? O ne! ... Još i manje to zaslužujete nego druge duše. Ali On hoće tako, On je djelilac milosti. Zato Mu budite veoma zahvalni! Ostanite stalno uz Njegove Božje noge i posve mu se prepustite! Bdijte nad svojom nutrinom! Razmišljajte neprestano čime biste mogli razveseliti Isusa. Oči, srce, ljubav — sve samo za Nj! Sa-

vjetujte se s Njime u svakoj prilici. Uronite se u Njegovu volju i onda budite mirni. Sve će se zbiti kao što sam vam rekla, samo vi nemojte praviti nikakvih smetnji. Dobri Isus hoće tako.

Propadaju osobe koje to hoće na bilo koji način, jer da bi došle do toga, moraju odbaciti tisuće milosti i dobrih nadahnuća. Ako propadnu, to je njihova krivnja.

*

Kad odem onamo, reći ću vam. Čini mi se pak da dolaze veliki blagdani u nebesima s udvostručenim ushićenjem i zanosom, s udvostručenom zahvalom i posebnom ljubavi.

No da biste to razumjeli, treba da dosegnete tako visok stupanj združenja s dobrim Bogom da vas više nijedna stvar neće zbunjivati: ni patnja, ni radost, ni uspjeh, ni neuspjeh, ni naklonost ni nenaklonjenost. Ništa takvo ne smije vas uznemirivati, već samo Isus neka gospoduje nad vama. Vi pak imajte neprestano oko svoje duše uprto samo u Nj, da odgonetnete i Njegove najmanje želje.

Što sve nije Isus učinio za vas? I što će još učiniti ubuduće? Uredite svoju vanjštinu, ali nutrina, to je nešto drugo, ta vi to znate. Zanimajte se samo za svoje poslove, svuda obarajte oči! Govorite malo i tiho, razgovarajte pak s Isusom. Ne, Isusu ne postajete dosadni, već On to očekuje od vas. Budite dobri s djecom, nipošto osorni! Budite domišljati u pobjeđivanju, u zatajivanju svoje volje! Imajte više ljubavi prema onima koji su vam manje pri srcu, pa i ako su vam prouzročili gorčine. I to učinite iz zatajivanja, Isus će biti time zadovoljan. I što još da učinite? Nastojte postići da u vama utihne ono ljudsko »ja«. Poslušajte Isusa, koji hoće

da umre samoljublje, da radite zatvorenim očima ono što je Njemu drago.

Zašto molim za vas manje gorljivo nego za druge, a ponekad vas i sasma zaboravim? — Odgovor: Ne zabrinjavajte se zbog toga! Bog to dopušta. To je kao neka kazna za mene. Ako biste pak vi više molili, to ne bi išlo u moje dobro, jer Bog tako hoće. Ako bude htio da vi više molite, potaknut će vas na to.

Ponavljam vam da me se ne bojite. Nećete me vidjeti u mojem trpljenju. Kasnije, kad vaša duša bude moćnija, vidjet ćete duše iz čistilišta, i to one koje treba da još mnogo okajavaju. Ali ne bojte se! Bog će vam dati potrebnu odvažnost i sve što vam bude trebalo da biste izvršili njegovu volju.

Da to nije kazna? — Odgovor: O ne! Tu sam da mi olakšate patnju i da se time posvećujete. Samo da ste pažljiviji s obzirom na ono što vam govorim ... — To je istina! Ali meni se te stvari čine tako čudnima da ne znam što da mislim. Obično niste tako govorili. — Odgovor: Razumijem da ste zbunjeni. Shvaćam vaše trpljenje, no ako to Bog dopusti i ako to meni olakšava stanje, zar nećete imati smilovanja prema meni? Vidjet ćete, kad se oslobodim, moj će uzvrat biti veći nego što je bila vaša pomoć što mi je sada poklanjate. No i sada mnogo molim za vas.

Gdje je sestra N ...? U velikom čistilištu jer nitko ne moli za nju. Bog je, ako možemo tako reći, veoma nezadovoljan smrću mnogih redovnica. Dao im je zvanje, da bi Mu na zemlji vjerno služile i da bi Ga, također, nakon smrti veličale na nebu ... Ali dogodilo se drukčije. Zbog svoje nevjere moraju dugo ostati u čistilištu, mnogo duže nego svjetovnjaci, koji nisu primili toliko milosti.

1879. (Duhovne vježbe u rujnu.) — Svetoga Mihovila vidimo onakvim kakvi su obično anđeli: nema tijela. U čistilište dolazi da potraži očišćene duše i vodi ih u nebo. Da, on je među serafinima, kako je rekao monsinjor. On je prvak nebeskih anđela. Naši nas anđeli zaštitnici također posjećuju, ali sveti Mihovil nadmašuje sve ljepotom. Mariju vidimo u tijelu. O svojim blagdanima dolazi u čistilište i odvodi svaki put mnogo duša. Dok je kod nas, ne trpimo ništa. Sveti Mihovil je prati, ali kad dođe sam, trpimo kao obično.

Time što sam vam govorila o velikom i o drugom čistilištu učinila sam to da ste me bolje shvatili. Time sam vam htjela objasniti da u čistilištu ima više stupnjeva. Imenovala sam veliko čistilište kao kraj gdje trpe najzaduženije duše i gdje sam i ja bila dvije godine, a da vam nisam mogla dati nikakav znak o svojem trpljenju, i zatim onu godinu kad ste me slušali stenjati i znate da sam bila ondje jer sam počela razgovarati s vama.

U drugom čistilištu, koje je još uvijek čistilište, ali drukčije od prvoga, teško se trpi, no manje nego u prvome. Ima i treći dio, to jest čistilište čeznuća. Tu nema vatre. Tu su duše koje nisu dovoljno čeznule za nebom, koje nisu dovoljno ljubile dobroga Boga. Tu sam i ja sada. No i u tom trećem čistilištu ima više stupnjeva. Što se više očišćuje, to manje duša trpi. Sve je u razmjeru s nedostacima koje mora okajati.

Hoćete li se sada ohrabriti i potpuno predati Bogu? Ta već vam tako dugo time dosađujem.

Duhovne vježbe su bile dobre. Donijet će mnogo plodova, zli nije bio zadovoljan.

Bog veoma ljubi patra koji je vodio duhovne vježbe.

Recite dobrome patru da mu se zahvaljujem na obećanju da će me se sjetiti kod svete mise. Iz zahvalnosti

molit ću Boga da mu dade milosti koje su mu potrebne.

U redu je to što ste mu noćas rekli sve što sam vam povjerila. Sveti Mihovil vam ga je poslao. Redovnička družba je mnogo dobila, ali je u prvom redu došao zbog vas. Sveti Mihovil, kojega vi častite i koji vam već dugo pomaže, htio je da dođe k vama jedan od njegovih misionara kome je poznato sve što sam vam ispripovjedila. Dobri Bog ima tu svoje nakane. Spoznat ćete ih kasnije. Kasnije ćete Mu moći reći nešto pobliže o sv. Mihovilu.

Pitate me da li je P. P. ugodan Bogu. Recite mu neka radi onako kao što je radio i do sada. Bogu je drag, a osobito Mu godi njegova čista nakana, njegov duh i njegova velika dobrota prema dušama. Recite mu neka se stalno sve tješnje sjedinjuje s Isusovim Srcem. Što tješnje bude njegovo sjedinjenje, to zaslužnija bit će sva njegova djela i njegov život bit će to veća blagodat za duše. Od njega se zahtijeva više nego uobičajena savršenost. U misijama i u duhovnim vježbama neka osobito preporučuje dobru nakanu, jer se na nju u svijetu, pa i u samostanima, mnogo puta ne misli te se događa da mnoga djela, koja su sama po sebi dobra, ostanu bez nagrade jer nisu bila darovana Bogu. Neka ne izgubi odvažnosti ako uspjesi dosad ne odgovaraju njegovu trudu. Neka ima na umu da je Bog zadovoljan njegovim djelom ako mu pođe za rukom da u srca položi makar i za četvrt sata bar nešto ljubavi . . .

To što sam vam rekla dao mi je spoznati dobri Bog jer vas je prošli put dobrohotno saslušao. Učinite sve kako vam je pater rekao. Pišite mu sve što znate o meni. Nemojte ništa zaboraviti i držite se njegovih savjeta u toj stvari. Rekla sam već da vam ga je Bog poslao. Ima, naime, velike nakane kad tako radi s vama. Sudjeluj-

te u milostima što vam ih daje dobri Isus. Ako mi Bog — kao što se nadam — dade da i nešto drugo saznam o patru, reći ću vam. Zahvalite mu se još jednom za njegovu molitvu i recite mu da ću se pokazati zahvalnom. Molit ću se za nj kao što se molim i za vas.

*

Ne zaboravite da dobri Bog hoće da postanete svetica. Reći ćete da to ne ide odjednom. Istina je, i zato vas već tako dugo prati Isus, pa i ja. No sada je vrijeme, potrebno je da istinski počnete. Spoznali ste to u duhovnim vježbama. Ne pravite nikakvih zapreka milosti; pustite da vas Bog vodi kako hoće. Napose se ne usprotivljujte nikakvom nadahnuću. Zatajite svoju narav i svoje vlastito »ja« te, oslobođeni toga tereta, stupajte odvažno naprijed i nikad se ne zasićujte u tome. Molite za mene da doskora postignem ostvarenje svojih dugotrajnih i velikih želja. U nebu ću vam bolje pomagati negoli što to mogu ovdje. Po zaključku duhovnih vježbi imali ste dobru misao kad ste me pozvali da pri zahvali nakon svete Pričesti molim s vama Isusa koji je prebivao u vašem srcu. Da ste to i učinili, bili biste mi veoma pomogli. Učinite to odsad pri svim svojim molitvama, darujte svoje djelo za mene! Tako mnogo čeznem za dobrim Bogom.

Da, »Mali svesci za ispitivanje savjesti« veoma su ugodni dobrome Bogu. To je najkraći put da postignemo veliku savršenost i tijesno sjedinjenje s Isusom.

Već dugo očekujem od vas nešto više ljubavi u svemu što radite. Što više duša ljubi Isusa, to veću vrijednost imaju u Njegovim očima sve njezine molitve i sva njezina djela. U nebu će se nagrađivati samo ljubav. Sve što se učini s drugom namjenom bez vrijednosti je, dakle izgubljeno. Zato ljubite Isusa kao što to On očekuje. To će i za mene biti veliko olakšanje.

Da li je dobri Bog ovih dana nešto zadovoljniji sa mnom? — Odgovor: Da, Bog je zadovoljan s vama jer ste nastojali da Mu priredite što više veselja. Zar niste opazili Njegove dobrote? Zar niste primijetili Njegovu pažnju prema vama? Zar vas nije On sam obradovao ovih dana? Dobro, vidite, tako će stalno raditi s vama. Što više budete učinili za Nj, to više će On učiniti za vas. Tako sam sretna jer vidim da zaista želite ljubiti dobroga Boga i usavršavati se. Bila bih pripravna i dalje ostati u čistilištu kad bih znala da tim uvećanim trpljenjem pomažem vama do onog stupnja savršenosti na kojem vas Bog hoće ostvarenjem svojih planova.

Nemojte nikad gledati natrag da biste ispitali svoje usmjerenje. Izručite sve u ruke dobroga Boga i pođite naprijed!

Sadržaj vašega života neka bude izražen u dvije riječi: žrtva i ljubav! Žrtva od jutra do večeri i u obojemu ljubav!

Kad biste znali tko je Bog! Nema žrtve koju ne biste htjeli prinijeti, ni patnje koju ne biste htjeli pretrpjeti da biste samo jednu minutu smjeli gledati Boga. To bi vam bila velika utjeha, pa makar Ga više nikad ne vidjeli! A što će biti onda kad Ga budemo gledali svu vječnost!

Za vas nema srednjega puta; neke duše se odlučuju na nj. Vi ćete pak biti ili velika svetica ili velika grešnica. Izaberite! Sjećate li se još kako ste nekoć — dugo je već od tada — pri duhovnim vježbama bili dirnuti postavkom: ima duša za koje nema srednjeg puta — ili postaju anđeli, ili đavoli. Primijenite to na sebe! Gotovo ste već spoznali da je to bilo rečeno za vas.

*

13. kolovoza. — Mnogošta bih vam morala reći što ćete razumjeti samo vi i vlč. pater. Jeste li se već zahvalili Bogu što vam ga je poslao? Molite se za nj svakoga dana!

Kako da najbolje častim svetoga Mihovila? — Odgovor: Najbolji je način za to da širite pobožnost prema dušama u čistilištu i da svuda dajete na znanje što znači sveti Mihovil za te duše u čistilištu. Njegov je zadatak da ih vodi do kraja očišćenja i da ih — pošto su dale zadovoljštinu — odvede u nebo. Svaki put, kad se uveća broj izabranih duša u nebu, Bog je po oslobođenoj duši proslavljen i to se slavlje u nekoj mjeri izlije i na Božjega poslanika. Na čast mu je da Bogu predstavi dušu koja će svu vječnost pjevati o Božjem milosrđu i svoju hvalu sjedinjavati s hvalom drugih izabranih. Ne mogu vam dovoljno prikazati kako arkanđeo Mihovil ljubi Boga, kako mu Bog uzvraća tu ljubav te koliku ljubav i milosrđe iskazuje sveti arkanđeo nama. Ohrabruje nas u našem trpljenju time što nam govori o nebu. Recite g. patru da će sigurno razveseliti svetoga Mihovila ako bude preporučivao pobožnost prema dušama u čistilištu. Na to ljudi ne misle. Kad izgube kojeg rođaka ili prijatelja, nešto malo mole, nekoliko dana jauču i zatim je sve gotovo. Duše su zapuštene, a zaslužile su to jer za života nisu molile za mrtve. Božji Sudac nam, naime, daje na onome svijetu samo toliko koliko smo dobra učinili na zemlji. Osobe koje nisu pomagale dušama u čistilištu i same su zaboravljene. To je i pravedno. No kad bi ih netko opomenuo neka se mole za umrle, ako bi im prikazao što je čistilište, odmah bi se drukčije ponašale.

Kada to dobri Bog dopusti, možemo se prema svetom arkanđelu odnositi onako kao što se međusobno odnose duhovi.

Kako slavite u čistilištu blagdan sv. Mihovila? — Odgovor: Toga je dana došao sv. Mihovil u čistilište i odveo sa sobom u nebo mnogo duša, a osobito onih koje su ga za života častile.

Kakvu slavu prima sveti Mihovil kad slavimo njegov god na zemlji? — Odgovor: Kad se na zemlji slavi god kojega sveca, tada ga Bog počašćuje na nebu posebnom, prigodnom slavom. Ako se pak svečev god na zemlji ne svetkuje, u tom se slučaju njegova slava na nebu uvećava zbog junačkih djela što ih je izvršio na zemlji ili zbog Božje slave, koju je za života uvećavao. Ta naknada se sastoji u podvostručenju prigodne slave, kojoj se pridružuje slava spominjanja na zemlji. Prigodna slava što je o svojem blagdanu prima sveti Mihovil veća je od slave drugih svetaca jer je ona uvijek u razmjeru sa zaslugama onoga koji je prima, kao i u razmjeru s vrijednošću djela koje je zaslužilo tu nagradu.

Znadete li vi što se zbiva na zemlji? — Odgovor: Znam samo toliko koliko mi to dobri Bog dopusti. Moja vrijednost je ograničena. Znala sam nešto malo iz naše redovničke družbe i to je sve. Ne znam što se zbiva u drugim dušama, izuzev što se zbiva u vašoj. To mi je dopustio dobri Bog za vaše usavršenje. To što sam vam koji put rekla o pojedinim osobama i još ću vam reći, to mi daje dobri Bog saznati samo za trenutak, a drugo ništa ne znam. Neke duše znaju više nego ja. Sve je to u razmjeru sa zaslugama. Tako o rođacima vašega oca ne znam u ovaj čas ništa. Možda ću što znati kasnije... Molit ću se dobrome Bogu za njih i preporučit ću ih arkanđelu Mihovilu.

O stupnjevima u čistilištu mogu vam nešto reći jer sam prošla kroz njih. U najdubljem i najstrašnijem čistilištu, koje je, tako reći, trenutan pakao, jesu veliki zločinci, koje je smrt u tom stanju preduhitrila i nisu imali vremena da se malo osvijeste. Oslobođeni su pak bili kao po čudu: možda se za njih molio neki njihov pobožan rođak ili netko drugi. Neki od njih se nisu mogli ispovjediti i ljudi su mislili da su izgubljeni, ali dobri Bog, čije je milosrđe beskrajno, dao im je u smrtnom boju potrebno pokajanje zbog jednog ili zbog više dobrih djela koja su izvršili u životu. Za te duše je čistilište strašno. To je pakao, samo što u paklu proklinju Boga, a ovdje Ga slave i zahvaljuju Mu što ih je oslobodio. Ovdje su također duše koje nisu skrivile velikih zločina, ali u životu nisu marile za Boga, nisu vršile uskrsne dužnosti i obratile su se tek pri samrti te više nisu mogle primiti svetu poputbinu. Zbog te nehajnosti trpe strašne muke, posve su zapuštene, nitko ne moli za njih ... pa ako netko i moli, ništa im to ne koristi.

U tom su čistilištu mlitavi redovnici i redovnice koji su zanemarivali svoje dužnosti, nisu se dovoljno brinuli za Isusa, zatim svećenici koji nisu obavljali svoju službu s onim počitanjem koje pripada Božjem veličanstvu, koji nisu dovoljno radili na tome da bi njima povjerene duše ljubile Boga.

Ja sam bila na tom stupnju.

U drugom su čistilištu duše koje su umrle a da im nisu bili izbrisani oprostivi grijesi ili su umrle s oproštenim smrtnim grijesima za koje nisu potpuno zadovoljile Božju pravednost. U tom je pak čistilištu više stupnjeva, već prema zasluzi duše. Čistilište Bogu posvećenih osoba i onih koje su primile više milosti dulje je i mučnije od čistilišta običnih ljudi.

Konačno je čistilište čeznuća, koje se naziva također i predvorjem. Malo mu koja duša uspije izbjeći. Oslobađaju ga se samo one koje su žarko čeznule za nebom i za gledanjem Boga, a to su rijetke duše, rjeđe nego mislimo, jer se mnoge pobožne duše boje, doduše, Boga, ali ne čeznu dovoljno žarko za nebom. U tom je čistilištu osjetljivo mučeništvo. Domoći se dobroga Isusa, koje li muke!

Da li se u čistilištu međusobno poznajete? — Odgovor: Da, na način duhova. Na onom svijetu nema imena. Čistilište se ne može uspoređivati sa zemljom. Kad je duša slobodna, oslobođena smrtnoga odijela, ime nestaje zajedno s tijelom u grobu. Prilično vam malo kažem o čistilištu i možete me malo više razumjeti nego drugi, i to po svjetlu koje vam daje Bog. A kako je to malo u usporedbi sa stvarnošću! Tu smo uronjene u Božju volju, na zemlji pak, ako je netko i svet, izvršava svoju volju. Mi je više nemamo. Mi spoznajemo i znamo samo ono što nam Bog daje spoznati i ništa drugo.

*

Razgovarate li međusobno u čistilištu? — Odgovor: Duše saobraćaju međusobno, kad im to Bog dopusti, no na način duhova, bez riječi ...

... Da, istina je, ja govorim s vama, no zar ste vi duh? Da li biste me razumjeli da ne izgovaram riječi?... Ja pak, jer tako Bog hoće, razumijem vas i onda ako ne izgovarate riječi. Ta duše, duhovi, saobraćaju ponekad i u životu međusobno. Tako vam više puta nametne lijepu misao, dobru želju vaš dobri anđeo ili koji svetac ili čak Bog sam. Vidite, to je govor duša.

Gdje je čistilište? Da li je na nekom prostoru? — Odgovor: Treba li duši prostora? Svakog dana dolazi

ovamo nekoliko tisuća duša, i to najveći dio njih na trideset do četrdeset godina, neke za više, neke za manje. Govorim vam to po vašim zemaljskim mjerama, jer ovdje je sve drukčije. Oh, kad bi ljudi znali, kad bi poznavali čistilište i mislili na to da je svatko u njemu po vlastitoj krivnji! Ja sam tu osam godina, no čini mi se da ih je već deset tisuća... O moj Bože, recito to g. patru! Neka spozna iz mojih riječi kako je to kraj nevolja, da bi o tom ubuduće mogao bolje poučiti druge. Tako će se i sam uvjeriti kako je dobro gojiti pobožnost prema dušama u čistilištu. Više puta dobri Bog poklanja više milosti na molbu tih duša koje trpe negoli na molbu svetaca. Kad bude (pater) htio što sigurno postići, neka se prije svega obrati na te duše, koje su veoma ljubile Majku Božju i koje zato Majka Božja najviše želi osloboditi — i reći će vam da se nije prevario. — Neke se duše ne čiste u pravom čistilištu. Tako sam ja preko dana kod vas i pratim vas posvud, no po noći, dok vi spavate, više trpim jer sam u čistilištu. Neke duše imaju svoje čistilište na mjestu gdje su griješile, ili na podnožju oltara na kome je Presveti Oltarski Sakramenat. No gdje god su, nose sa sobom svoju muku, koja je ipak manja nego u čistilištu.

G. pater je imao pravo kad vam je rekao da u svemu tražite samo svetu volju dobroga Boga. To će biti vaša sreća: gledati Božju volju u svemu što vas snađe, gorčina ili radost. Sve dolazi od Isusa. O budite dobri, dvostruko dobri, da učinite veselje dobrome Bogu — Njemu koji je tako dobar vama. Gledajte stalno u Njega, da odgonetnete i Njegovu najmanju želju. Pretičite čak Njegove svete želje da Ga obradujete. Što više veselja vi priredite Njemu, to više će veselja i On pripraviti vama. Neće dati da ga vi nadmašite u velikodušnosti. Naprotiv! On daje uvijek više negoli mi možemo Njemu

dati. Budite stoga domišljati u tome da se darujete Njegovoj ljubavi i Njegovoj slavi!

*

Engleskinja koja se utopila kod mjesta Mont Saint-Michela otišla je ravno u nebo. Na samrti je pobudila savršeno kajanje i primila je krštenje želje. Sve se to zbilo posredovanjem svetoga Mihovila. Sretna li brodoloma!

Sveti Mihovil nije zadovoljan s P. jer je zatajio u revnosti, ali Bog daje svakome da radi po slobodnoj volji. U svojoj službi hoće duše koje mu služe dobrovoljno.

Recite patru P. neka odvažno nastavi što je počeo, ali oprezno, to jest neka ne radi silom. Kao što sam vam već rekla, molim za sve njegove nakane, pa i za njega, kao i za vas.

Pio IX. je otišao ravno u nebo, proživio je čistilište na zemlji.

Kako znate da je M. P. otišla ravno u nebo? Zar po tome što je niste vidjeli u čistilištu? — Odgovor: To mi je dao spoznati dobri Bog. On sam u svojoj dobroti dopušta da znam za stvari o kojima me pitate, makar ih nisam sama vidjela ili iskusila. Božja pravednost drži nas u čistilištu i mi to zaslužujemo, no vjerujte da nas milosrđe Njegova očinskoga srca ne pušta bez utjehe. Žarko čeznemo za potpunim sjedinjenjem s Isusom, a On ne čezne za tim manje nego mi. Na zemlji se ponekad veoma povjerljivo otkriva nekim dušama (no malo ih je koje Ga slušaju) i otkriva im svoje tajne. To su duše koje žele samo Njemu ugoditi, koje žive samo za Isusa i za Njegovo veselje. U čistilištu su nemarne duše, koje

se kaju i koje su unatoč tome što se očišćuju utvrđene u milosti i više ne mogu sagriješiti, dakle su savršene. U toj mjeri kako se duša u čistilištu čisti, tako spoznaje Boga, ili — bolje: Bog i duša se bolje razumiju, mada duša ne vidi Boga, jer to inače za nju više ne bi bilo čistilište. Kad mi, duše, u čistilištu, ne bismo bolje poznavale Boga negoli smo Ga poznavale na zemlji, onda naše muke ne bi bile tako velike, naše mučeništvo ne bi bilo tako strašno. Naše je najveće trpljenje u tome što nemamo Boga, za kojim već tako dugo čeznemo.

Ako je nekoj duši suđeno da će na nebu uživati veću slavu, zar ne prima zato ovdje u čistilištu više milosti nego druge? — Odgovor: Da, poneka duša među nama ima na nebu pripravljeno veoma lijepo mjesto i tamo će kroz svu vječnost bolje spoznavati Boga. Zato Ga već u čistilištu bolje shvaća i tješnje je s Njime združena. Ovdje se sve odvija po zaslugama.

Tri prijatelja V. P-a već su dugo u nebu.

Što je onda s molitvama koje je za njih uputio P.P.? — Odgovor: Osobe koje su na nebu, a za koje se još moli na zemlji, mogu raspolagati tim molitvama u korist duša kojih god žele. Onima koji su na nebu to je veoma ugodna spoznaja kad vide da se njihovi rođaci i prijatelji još uvijek mole za njih, mada im molitve više nisu potrebne. I to im sa zahvalnošću vraćaju.

— Božji su sudovi drukčiji nego sudovi ovoga svijeta. Bog gleda na ćud, na karakter, na to da li se nešto zbiva iz lakomislenosti ili iz zlobe. On, koji poznaje dubine duše, znade i to što se događa i kako. Isus je veoma dobar, a k tome i veoma pravedan ...

Zar nije i zemlja sama mjesto čišćenja? Neki ljudi imaju zaista već na zemlji potpuno čistilište s dobrovoljnim ili primljenim trpljenjem; oni odmah nakon

smrti dolaze u nebo. Drugi započnu svoje čistilište na zemlji, koja je mjesto trpljenja, no kako nisu dovoljno velikodušni, nastavljaju svoje zemaljsko čišćenje još i u pravom čistilištu.

Da li je nepredviđena (nagla) smrt znak Božje pravednosti ili Božjega milosrđa? — Odgovor: Takve su smrti ponekad pravda, a ponekad milosrđe. Plašljive duše, za koje Bog zna da su pripravne stupiti preda Nj, poziva Bog ponekad iznenada s ovoga svijeta, da bi ih oslobodio smrtnoga straha. Ponekad pak Bog u svojoj pravednosti iznenada poziva dušu s ovoga svijeta. No zbog toga one nisu izgubljene, samo je njihovo čistilište dulje i teže, jer nisu bile proviđene ili su primile svete sakramente, ali na brzinu i bez priprave na zadnji put. To su duše koje naglo umiru jer su napunile mjeru grijeha i bile su gluhe za Božje milosti. Bog ih poziva kako više ne bi mogle izazivati njegove osvete.

Da li je vatra u čistilištu kao i ona što je imamo mi na zemlji? — Da, s tom razlikom što je oganj u čistilištu čistilac Božje pravednosti i što je zemaljski ugodan, veoma ugodan u usporedbi s onim u čistilištu. Zemaljski je oganj kao sjena prema velikoj lomači Božje pavednosti.

— Kako duša može ipak gorjeti? — Odgovor: Po pravednom Božjem dopuštenju. Duša — a ona je zapravo dužnik, jer tijelo je samo nju slušalo, jer bez njega ne može ništa zlo učiniti — trpi, dakle, kao da je tijelo.

*

Recite mi što se zbiva u smrtnom boju i nakon njega. Da li je duša tada u svjetlosti ili u tami? U kakvom se obliku izvršuje sud? — Odgovor: Kao što znate, ja

nisam imala smrtnoga boja, no mogu vam reći da zao duh u tim odlučnim časovima bjesni oko onoga koji umire. Dobri Bog, koji hoće da si duše uvećaju zasluge, dopušta da trpe ta posljednja iskušenja, taj zadnji boj. Zato i neke jake i velike duše imaju na svršetku svojega života i na samrti strašne borbe s paklom da bi sebi zaslužile bolje mjesto u nebu. Vi ste bili svjedok tome. Ali one u tim bojevima pobjeđuju. Dobri Bog ne dopušta da se duša koja Mu je čitav život bila vjerna izgubi. Duše koje su ljubile Djevicu Mariju i sav se svoj život Njoj utjecale primaju u tom posljednjem boju od Nje mnogo milosti. Osobitu pomoć dobivaju i duše koje su častile svetog Josipa, svetoga Mihovila ili kojega drugoga sveca. U tom času duša je radosna ako ima kakvog zagovornika pri Bogu. Poneke duše umiru potpuno mirno i nemaju iskušenja o kojima sam vam upravo govorila. Dobri Bog ima pri svemu svoju nakanu: što čini ili dopušta samo je stvar svakoga pojedinog čovjeka.

Kako da vam kažem i opišem ono što se događa nakon smrtnoga boja? To može pravo razumjeti samo onaj tko je to osobno iskusio. No ipak, pokušat ću da vam to razložim što bolje mogu. Kad duša napusti tijelo, osjeća se odjednom potpuno okruženom od Boga, ako smijem tako govoriti. Nađe se u tolikoj svjetlosti da u času dobije pregled nad svim svojim životom i spoznaje što je zaslužila. O tom jasnom spoznanju sama i izriče svoju osudu. Duša ne vidi Boga, no zbog Njegove prisutnosti kao da je uništena. Ako je duša dužnik, kao što sam to ja bila, pa je zato zaslužila čistilište, toliko je satrta pod težinom svojih nedostataka od kojih se mora očistiti da se sama baca u čistilište. Sada spoznaje Boga, Njegovu ljubav prema dušama i koliko je zlo grijeh u Božjim očima. Sveti Mihovil je prisutan kad duša napušta tijelo. Njega samoga vidjela sam, a vide ga i druge duše. On je svjedok i izvršitelj Božje pravednosti. Ja sam vidjela i svojega anđela čuvara. Sada ćete razumjeti zašto se kaže da sveti Mihovil vodi duše u čistilište . . . jer duše zapravo ne treba voditi nego to treba shvatiti u tom smislu da je prisutan kao izvršitelj presude. Sve ostalo što se zbiva na onome svijetu tajna je za vas.

A što se događa s dušom koja ide ravno u nebo? — Odgovor: Sjedinjenje s Isusom, koje je bilo započeto još na zemlji, za tu se dušu na nebu nastavlja. No u nebu je to sjedinjenje mnogo tješnje nego što je bilo na zemlji.

*

Zašto ste danas tako postupali s dobrim Bogom? On, koji je tako dobar s vama, nije zadovoljan s vašim vladanjem. To je nezahvalnost s vaše strane. I zašto ispitujete postupke drugih? Gledajte samo na svoje, to vam je dovoljno. Ne misle svi istom glavom. U tih sedam godina koliko vam govorim već je trebalo da se odviknete da sve prosuđujete samo svojom glavom; po svem strahu što ste ga doživjeli tako je već davno trebalo biti. Umirite se i nikad više ne postupajte kao što ste to učinili danas.

U redu je to što ne želite zanosa. Ako ih Bog pošalje, treba ih primiti, no čeznuti za njima ne valja nikad. Te stvari ne vode u nebo. Mnogo je sigurniji život samozataje, poniženja; za tim treba da čeznete. Istina je da su mnogi sveci imali objave i časove ushita, no to im je bila nagrada što su je primili od Boga nakon dugih borbi i odricanja ili zato jer se Bog htio njima poslužiti za velika djela za svoju slavu. I sve se to zbilo bez velike buke i galame, u tišini molitve. A ako je pak to došlo na javu, osjećali su se osramoćeni i govorili su o tome samo iz pokornosti.

Dobri Bog vas je već iskušao u prošlosti, no ostanite strpljivi. Iskušat će vas i u budućnosti.

Recite poglavarici: ako ima posla s dušama koje su po značaju i po duši srodne sestri X..., neka bude pažljiva i neka ne posluša sve ono što joj one žele reći.

Zbog onoga što ste mi rekli, ostanite mirni! Čujte po čemu morate spoznati da li su milosti od Boga. Milosti dođu i spuste se na vas kao pljusak iz vedra neba. Tada se ne trebate bojati da ste ih tražili, ta niste mislili na to. To ste već nekoliko puta osjetili. Te se milosti dobro razlikuju od onih za koje mislimo da nam ih daje Isus, no nisu drugo nego plod umišljaja. Njih se moramo bojati jer zao duh izrabljuje slabost mozga, mekoću ćudi, nezdravo rasuđivanje. Međutim, te bijedne duše ne griješe ako svoj sud podvrgavaju sudu svojega voditelja. Takvih je duša danas mnogo na svijetu. Zao duh radi tako da bi izvrgao ruglu katoličku vjeru. Vrlo malo ljudi ljubi Boga tako kako to On očekuje. Misle da traže Boga, a traže zapravo sami sebe i sanjaju o svetosti koja nije prava.

Recite mi u čemu se sastoji prava svetost. — Odgovor: Vi to već dobro znate, no budući da to želite, ponovit ću vam ono što sam vam već nekoliko puta rekla. Prava je svetost u tome da se zatajujemo od jutra do večeri, da se žrtvujemo, da postojano zapostavljamo svoje vlastito ja, da pustimo Boga da djeluje u nama kako hoće, da primamo milosti što nam ih Njegova dobrota poklanja, priznavajući s velikom poniznošću da ih nismo vrijedni, da živimo koliko je moguće u prisutnosti dobroga Boga, da radimo svoj posao u Božjoj prisutnosti i samo za Njegovu nagradu. To je svetost što je hoće i zahtijeva Isus od duša koje žele biti samo Njegove i hoće da žive Njegov život. Sve je drugo samo varka.

*

Neke duše prođu svoje čistilište na zemlji po patnjama, a druge po ljubavi, jer i ljubav ima svoje mučeništvo. Duša koja želi istinski ljubiti Isusa spoznaje da ga unatoč svemu nastojanju ne ljubi onako kako bi željela. To je za nju trajno mučeništvo što joj ga uzrokuje ljubav i to nije bez velike gorčine. To je, kao što sam vam već rekla, u neku ruku slično stanju odanih duša jer ih nešto stalno vuče k Bogu, koji je jedino njihovo čeznuće, ali ih ujedno neka sila odbija jer još nisu dovoljno očišćene.

Molite poglavaricu da pri duhovnom čitanju smijete čitati to što vam ja od vremena do vremena kažem. Odredite za to jedan dan u tjednu, možda četvrtak, jer zašto da pišete, ako to nikad ne čitate? Vi biste to s vremenom zaboravili, a svrha je mojega pripovijedanja vaša duševna korist.

Što bi bilo da nisam nikome ništa rekla o tome što sam saznala od vas? Vi znate kako zdušno želim da to sve sačuvam za sebe. — Odgovor: Mogli biste to zadržati za sebe, no kad sami ne biste govorili o tome, savjetovala bih vam da to učinite, jer Bog neće da savršenost duša dolazi ravno iz neba. Još dok prebivaju na zemlji, neka se zbiva njihovo usavršavanje na zemlji prema savjetima što ih dobivaju s Božjim dopuštenjem. Dobro ste učinili što ste i drugima rekli ono što je vas toliko stajalo. Konačno, to i nije vaše i dobri Bog, koji sve obraća na dobro duša jer ih ljubi, obraća sve na svoju slavu.

Studeni-prosinac 1879. — Svastika... je u čistilištu, gdje mnogo trpi. Prečasni P. može joj pomoći tako da odsluži za nju svetu Misu.

Stari grešnik je bio spašen po milosrđu dobroga Boga, kao i mnogi drugi. Sada je u velikom čistilištu.

Donosi li Dušni dan i njegova osmina što veselja u čistilište i da li se tada mnogo duša oslobađa? — Odgovor: Na Dušni dan ide mnogo duša iz čistilišta u nebo i toga dana po velikoj milosti dobroga Boga sve duše što trpe, bez izuzetka, imaju udjela u javnim molitvama svete Crkve, napose one koje su u velikom čistilištu. Pomoć pak što je prima svaka duša razmjerna je njezinim zaslugama. Neke primaju više, neke manje. Ali sve osjećaju tu iznimnu milost. Po Božjoj pravednosti mnoge od tih ubogih duša kroz sve duge godine svoga čišćenja uživaju jedino to olakšanje. Ali ne ide najveći broj duša u nebo na Dušni dan, već u svetoj božićnoj noći.

Rekla bih vam još mnoge stvari, ali ne smijem. No ako me pitate, onda vam smijem odgovoriti. Ja sama dobivam veliko olakšanje po dobroj molitvi prečasnog P. Recite mu da mu se zahvaljujem za sve to i za sve ono što je učinio za mene. Stalno se molim za nj, kao što sam već rekla. Nadam se da ću učiniti još više kad budem na nebu. Recite mu ipak, da znam da on moli za mene, kao i za druge duše u čistilištu. Po Božjem dopuštenju to je za njih ponekad nova patnja jer znaju da se za njih moli, a ipak nemaju udjela u tim molitvama. Duše u čistilištu participiraju u zagovorima samo toliko koliko im to dopusti Bog prema njihovoj pripravljenosti. To za duše u čistilištu znači povećanje patnji jer vide da se moli za njihovo oslobođenje, ali se to ne računa u dobro njima, nego drugim dušama. Veoma je malo duša koje primaju njima namijenjene molitve, a najviše ih je zapuštenih jer ih se nitko ne spominje, nitko se za njih ne moli.

Baš ništa ne znamo o tome kad ćemo se osloboditi. Kad bismo to znale, bilo bi to za nas olakšanje, radost.

Vidimo, doduše, da se naše trpljenje smanjuje, da naše sjedinjenje s Bogom postaje stalno sve tješnje, no u koji ćemo dan (po zemaljskom pojmovanju, jer mi ne razlikujemo dane) biti sjedinjene s Njime, to ne znamo. To je Božja tajna.

Duše u čistilištu poznaju budućnost toliko koliko im to Bog dopusti. Neke znaju o tome više, neke manje, točno prema zasluzi. No što bi i imale od poznavanja budućnosti ako sve to ne bi bilo na slavu Božju i na dobro duša?

Ništa nije čudno ako sotona i njegovi pomoćnici ponekad znaju buduće stvari, koje se onda obistine. Sotona je duh, zato je lukaviji i ima veće spoznavanje negoli koji čovjek, izuzevši svece, koje sam Bog rasvjetljuje svojim svjetlom. Stalno ide naokolo i traži kako bi nanio štetu. Vidi što se zbiva po svijetu i u svojoj prepredenosti odgonetava budućnost, koja se obistinjuje. Zlo za one koji postanu njegovi sužnjevi pa ga pitaju za savjet. To je grijeh koji veoma vrijeđa Boga.

Da li se duše kada varaju? Može li to Bog dopustiti? — Odgovor: Da . . ., ali ne o stvarima koje postoje, već zbog budućnosti i to za njih ne znači nesavršenost. Ne čini li se vama da i sam Bog ponekad mijenja svoje planove? Gledajte: događa se da Bog u svojoj pravednosti hoće kazniti neku zemlju, neki kraj, neku osobu, i taj svoj naum pokaže. No ako neka osoba u toj zemlji, u tom kraju svojom molitvom ili nekako drukčije razoruža Njegovu pravednost, tada će ih Bog po svojoj beskrajnoj mudrosti poštedjeti kazne ili će je smanjiti. Ponekad pak dopušta da se veliki događaji navijeste unaprijed ili ih dade spoznati nekim dušama, da zaustave Njegovu osvetu. Njegovo je milosrđe tako veliko da kažnjava zaista u najvećoj skrajnosti. Tako vam ja za onu

osobu o kojoj ste mi onaj dan govorili nisam rekla ono što se kasnije zaista dogodilo. A to je bilo ono što mi je Bog tada dao da spoznam. Budući da se ona osoba popravila, Bog joj je odredio samo polovinu kazne koja joj je bila namijenjena dok se nije popravila. Vidite, odatle izviru misli o varanju.

Oslobađa li se mnogo protestanata? — Odgovor: Po Božjem milosrđu se dio protestanata oslobađa, ali njihovo je čistilište dugo i strašno. Oni, doduše, nisu zloupotrebljavali milosti kao mnogi katolici, ali nisu imali ni izvanrednih milosti sakramenata i drugih sredstava pomoći prave vjere i to im znatno produljuje vrijeme čišćenja u čistilištu.

Govorim vam tiše nego obično jer i vi u zadnjih osam dana pred Bogom tiše molite. Kad se vi popravite, i ja ću se popraviti.

Znate li vi u čistilištu kako je sveta Crkva progonjena? Znate li kad će taj progon prestati? — Odgovor: Znamo da svetu Crkvu proganjaju i molimo za njezinu pobjedu, no kad će to biti, to ne znam. Možda to neka druga duša zna — ja ne znam.

Duše u čistilištu ne misle samo na svoje trpljenje, već mnogo mole na velike nakane dobroga Boga i za osobe koje im olakšavaju njihove patnje. Duše slave Boga i zahvaljuju Mu za beskrajno milosrđe koje im je iskazao jer je kod nekih malo nedostajalo pa da se srozaju u pakao. Možete misliti kako su te duše zahvalne što su izbjegle sotonu.

Ne mogu vam prikazati kako je zemlja u našim očima sasvim drukčija nego u vašima — to može razumjeti samo duša koja se odijelila od tijela. Zemlja na kojoj je ostavila svoje tijelo čini joj se samo kao točka u usporedbi s beskrajnim obzorjem vječnosti koja se otvara pred njom.

Nemojte se toliko obazirati na to »što će drugi reći«. Nije prava zasluga duše u tome ako strpljivo podnese prigovor koji je donekle zaslužila, već u tome ako ga strpljivo podnese onda kad ga nije zaslužila, napose pak ako je nastojala da upravo to zbog čega je dobila prigovor izvrši po svome najboljem znanju.

*

Veće olakšanje dobivam od vaših duhovnih djela što ih izvršite tijesno združeni s Isusom negoli od kakve usmene molitve. Bog naime najradije uslišava ono što je učinjeno s čistom nakanom. Što je tješnje duša združena s Bogom, to pripravnije On uslišava njezine molbe. Duša koja je veoma duboko sjedinjena s Isusom, gospodarica je Njegova Srca. Nastojte zato postići to sjedinjenje koje Isus već tako dugo očekuje od vas. Htjeli biste Ga razveseliti? Upotrijebite ovo jedino sredstvo: stalno se približavajte sve više Njegovu božanskome Srcu, pazeći veoma i na Njegove najmanje želje. Prepustite Mu se da vas okreće i okrene kako Mu je drago i da ne nađe u vama nikakvih zapreka. Kada to postignete, vidjet ćete i spoznati Isusovu dobrotu.

Sa svom ozbiljnošću pazite na to da radite sve samo zbog Boga. I on sam neka bude svjedok vaših djela. Pazite da prije nijednog djela ne mislite u sebi: »To ću učiniti zbog te i te osobe; ako to učinim ovako, više će biti po volji ovoj ili onoj osobi.« Ti ljudski obziri nisu ugodni dobrome Bogu, a kod vas još manje. Imajte samo jednu nakanu: ugoditi Isusu, Njemu samome. Ako time ujedno ugađate i ljudima, to bolje. Ako je pak

obratno, onda to gore. Samo Bog neka bude zadovoljan s vama, to neka vam bude dosta.

8. prosinca, oko dva sata. Bezgrešno Začeće. — Koliko li je života koji su prividno puni dobrih djela, no kad dođe do smrti, prazni su ... jer sve prividno dobre riječi, sva sjajna djela, prividno besprijekoran život uistinu nisu bili samo za Isusa. Želimo se pokazati, istaknuti se, izgledati kao da savjesno ispunjavamo propise, kao prave redovnice, vidite, to je sila koja mnoge ljude pokreće naprijed. Ali u vječnosti — kakva li razočaranja! Kad biste znali kako malo ljudi radi samo za Božju volju! ... I koliko li je onda žaljenja kad dođe smrt, pa nestane zemaljske sljepoće! Kad bi ponekad mislili na vječnost!

Čovjek ljubi na zemlji sve, priklanja se svemu, odriče se samo Boga, koji jedini zavređuje svu našu ljubav. Isus čeka u svetohraništu srca koja bi Ga ljubila i ne nalazi ih. Jedva jedno od tisuća srdaca ljubi Ga onako kako bi Ga moralo ljubiti. Ljubite Ga vi! Dajte mu zadovoljštinu za tu nebrigu svijeta!

I u čistilištu Ga ljubite? — Da, no naša ljubav je ljubav čišćenja. Da smo Ga na zemlji ljubile onako kao što smo morale, ne bi nas bilo toliko na tom mjestu čišćenja.

Da li na nebu ljube Isusa? — Odgovor: Da, na nebu Ga jako ljube. Tamo Mu daju zadovoljštinu, no to nije ono isto što On želi. Hoće da bude ljubljen na zemlji, na toj zemlji, gdje sam sebe ponizuje u svakom svetohraništu da bi ljudima olakšao pristup k sebi, a oni ipak ne dolaze k Njemu. Mimo crkve idu bezbrižnije negoli mimo javnih spomenika. Pa i u časovima kad stupaju u crkvu, zar ne vrijeđaju još više Božjega Zatočenika koji je u njoj nazočan, i to svojom hladnoćom. lošim vladanjem, površnom molitvom, nesabranošću, mjesto da Mu od srca progovore koju riječ prijateljstva i hvale za svu Njegovu dobrotu?

Recite p. P-u da dobri Bog očekuje od njega tu ljubav koja je tako rijetka, od njega koji je svaki dan tako blizu Isusa kad Ga prima u svoje srce. Oh, recite mu neka u tim svetim trenucima s ljubavlju daje zadovoljštinu za nehaj tolikih nezahvalnih srdaca, neka se njegovo srce rastopi pred Isusom u hostiji, a napose za one duhovnike koji uživaju iste milosti, ali s ledenim srcem prilaze Božjim tajnama, koji su pred tim žarištem ljubavi mrzli kao mramor i nemaju lijepe riječi za Isusa. Neka njegova veza s dobrim Isusom bude svakoga dana sve tješnja, da se tako pripravi na velike milosti što ih Isus priprema za nj.

Rekla sam vam da neke duše imaju svoje čistilište na podnožju oltara. Nisu tu zbog grijeha koje bi možda bile počinile u crkvi; takvi grijesi koji vrijeđaju direktno Isusa u svetohraništu se veoma strogo kažnjavaju u čistilištu. Naprotiv, duše koje se čiste pred svetohraništem nalaze se pred oltarom jer im je to nagrada za njihovu pobožnost prema Presvetom Sakramentu i za njihovo poštovanje prema svetom mjestu. Tu one manje trpe nego da su u čistilištu, a Isus, koga one gledaju očima duše i vjere ujedno, olakšava im svojom nevidljivom prisutnošću njihove patnje.

Siječanj 1880. — U božićnoj noći je na tisuće duša otišlo iz čistilišta u nebo, no mnogo ih je i ostalo. I ja sam među njima. Rekli ste mi svojedobno da čišćenje duše traje dugo. To je istina. Čudite se također tome što sam unatoč tolikim molitvama koje se upućuju za

mene još uvijek u čistilištu. Usavršavanje duše u čistilištu ne odvija se brže negoli na zemlji. Ima tu nešto duša, i to veoma malo njih, koje daju zadovoljštinu samo za neke lake grijehe. One ne ostaju dugo u čistilištu. Nešto dobro izmoljenih molitava, nešto žrtava — za kratko ih vrijeme oslobađa. No duše kao što sam ja — a takve su gotovo sve — čiji je život bio prazan, koje su se malo brinule za svoj spas, moraju na mjestu očišćenja iznova započeti svoj život, iznova usavršavati same sebe, ljubiti, čeznuti za Onim kojega nisu na ovom svijetu dovoljno ljubile. Vidite, zato te duše ostaju tako dugo u čistilištu. Dobri Bog mi je poklonio veliku milost kad mi je dopustio da smijem moliti pomoć. To nisam zaslužila; bez te milosti bih morala ostati ovdje mnogo ljeta, kao i mnoge druge.

Jesu li redovnice istog samostana i članovi iste družbe u kakvoj međusobnoj vezi? — Odgovor: Redovnice iste družbe nisu ni u čistilištu ni na nebu uvijek zajedno jer sve duše nisu zaslužile istu kaznu ni istu nagradu. No poznaju se u čistilištu i mogu međusobno biti u vezi kad im to dobri Bog dopusti.

Možemo li na zemlji učestvovati u zagovorima ili bar u mislima svojih pokojnika i dati im na znanje da ih se spominjemo? — Odgovor: Sjećanja sa zemlje mogu doći ovamo, no to je bez ikakve koristi, jer sam vam već rekla da duše u čistilištu znaju za osobe koje se za njih zanimaju. Ponekad Bog dopušta i to da iz čistilišta primite molitve, objave, savjete... Tako je ono što sam vam već više puta govorila o svetom Mihovilu Bog dopustio, a isto tako i ono što sam vam govorila o vašem ocu. Sve naloge što ste mi ih dali izvršila sam, a sve te stvari podređene su Božjoj volji.

Znaju li duše u čistilištu grijehe drugih, koji će se otkriti na Sudnji dan? — Odgovor: U čistilištu obično

ne znamo grijehe drugih, izuzevši ako to dobri Bog nekim dušama dopusti, no to je rijetko.

Poznajete li u čistilištu Boga savršenije nego mi? — Odgovor: O, kakva li pitanja! Ta razumije se, mi poznajemo Boga mnogo bolje i više Ga ljubimo od vas. Upravo to i jest naša najveća muka. Vi na zemlji ne znate tko je dobri Bog. Vaše pojmovanje je veoma ograničeno. Ali mi, koje smo odložile zemaljsko odijelo i oslobođene smo svih zapreka, o, mi smo u jednom času spoznale Boga, Njegovu dobrotu, Njegovo milosrđe, Njegovu ljubav. U tom jasnom spoznanju, u toj velikoj potrebi da se sjedini s Njime, duša gine za Njim, jer Bog je njezin život, ali je nevidljiva sila odbija jer nije dovoljno čista. Vidite, to je naša najteža, najgorča patnja. Oh, kad bismo se, pošto smo spoznale Boga, mogle vratiti na zemlju, kakav bi bio naš život! Ali to je kajanje bez ploda... Na zemlji pak ne misle na to, već žive kao slijepci. S vječnošću i ne računaju. Zemlja, koja im je samo prolazno prebivalište i koja preuzima tijela da bi i ona postala zemljom, jedini je predmet čovječje čežnje, dok se na nebo uopće ne misli. A Isus i Njegova ljubav — sve se to zaboravlja!

Da li se u čistilištu duše međusobno tješe u Bogu ili su potpuno osamljene u svojem trpljenju? — Odgovor: U čistilištu je sva naša utjeha, sve naše ufanje jedino Bog. Na zemlji dobri Bog ponekad dopušta da čovjek dobije u duhovnom ili tjelesnom trpljenju nešto utjehe od prijateljskog srca, no na zemlji je sva utjeha prazna ako u srcu koje tješi nema Isusa. Ovdje su pak duše potpuno uronjene u Božju volju i samo Bog može olakšati njihove patnje. Sve duše trpe, svaka prema svojim grijesima, no jedna je patnja svima zajednička: odsutnost Isusa, koji je naš život, sve naše. A mi smo odijeljene od Njega po svojoj krivnji!

*

Pošto ste izvršili neko djelo, nemojte razmišljati da li ste ga dobro izvršili. Razumije se da moramo svakoga dana ispitivati kako smo obavljali svoje dužnosti, no to ispitivanje ne smije remetiti naš duhovni mir. Dobri Bog ljubi priproste duše. Pođite k Njemu s mnogo dobre volje, pripravni da mu se žrtvujete i da mu učinite veselje. Isus neka vam bude ono što je djetetu mati, pouzdajte se u Njegovu dobrotu te sve svoje duhovne i tjelesne probleme položite u Njegove božanske ruke. Nastojte da samo Njemu udovoljite, a za drugo se nemojte brinuti!

Dobri Bog ne gleda na velika djela, na junačke podvige, nego mnogo više na jednostavne čine, na malene žrtve što ih izvršite iz ljubavi prema Njemu. Malenom žrtvom za koju znade samo Bog možete ponekad zaslužiti više nego velikim djelom za koje sazna čitav svijet. Morate biti veoma »unutrašnji« da hvale svijeta ne uzimate za sebe.

Dobri Bog traži duše u kojima nema samoljublja, da ih napuni svojom ljubavlju, no nalazi ih zaista malo, jer kod sebičnosti nema mjesta za Isusa. Ne propuštajte nijedne prilike za samozataju, napose ne za onu unutrašnju. U vremenu posta Isus će vam dati posebne milosti, pripravite se na njih udvostručenom revnošću i s ljubavlju. No prije svega: ljubite Isusa! Ta svijet Ga tako malo ljubi i tako mnogo vrijeđa!

Marija vas veoma ljubi — ljubite također i vi Nju iz svega srca i širite Njezinu slavu koliko god možete.

Nikad nećete dovoljno shvatiti Božju dobrotu. Kad biste o tome više i češće razmišljali, već bi vas to posvetilo, jer svijet ne poznaje milosrdne dobrote Isusova

Srca. Svatko je mjeri mjerilom svojega ograničenoga spoznanja, a posljedica je toga da ljudi tako malo mole. Rijetki su oni koji znaju moliti onako kako bi to Isus htio. Nedostaje im pouzdanja, a Isus uslišava samo po iskrenosti naših želja i po mjeri naše ljubavi. Vidite, to je uzrok što ljudi ne dobivaju milosti za koje se mole.

Tko želi biti sretan kako treba, valja da je gluh, slijep i nijem, a to znači da mnogo puta moramo sačuvati u sebi ono što smo čuli i što bismo mogli reći drugome. Nikad se nećemo kajati za ono što smo prešutjeli. Ponekad moramo nešto vidjeti ili čuti, ali tako kao da to nismo vidjeli ni shvatili. Oh kad biste spoznali kako su sitne stvari zbog kojih se toliko uzbuđujete! Sotona se služi tim sitnicama da bi zaustavio dušu i spriječio je da stvori mnogo dobra. Ne dajte se smutiti! Budite velikodušni i pređite kroz te malenkosti kao da ih ne vidite. Isus mora imati za vas dovoljno privlačnosti, toliko da vas ne može zaustaviti nijedna stvar. Sve dolazi od Njegove dobrote. Pošalje li patnju ili utjehu, Njegova ljubav uredi sve na dobro Njegovih prijatelja.

Ne gubite odvažnosti pa ma što se dogodilo. Kad bi Isus htio, mogao bi vas u nekoliko sati dovesti do savršenstva, no u trenutku ne. Radije gleda vaše napore i želi da sami spoznate kako je strm i težak put do savršenstva. Budite zaista velikodušni! Isus vam je već dao i još će vam dati više milosti nego drugima, a u zamjenu želi da kod vas nađe dušu, koja se sva žrtvovala, koja se sva dala. Napose očekuje od vas mnogo ljubavi. Kad svladate sami sebe, svoja nagnuća i kad budete sve radili u duhu vjere, o, tada će vjera pobijediti svakodnevnost. Dotle pak činite tako kao da je Isus stalno pokraj vas i to neka vam pređe u krv, makar je to posve nadnaravno.

Propovjednici i crkveni poglavari koriste dušama samo toliko koliko su u vezi s Isusom, a to znači: koliko imaju Njegova duha molitve i budnosti da sačuvaju unutrašnji mir, da očima duše stalno gledaju Isusa, da su pripravni sve učiniti i žrtvovati za spas duša koje su im izručene.

Jesu li istinita obećanja povezana s molitvom krunice svetoga Mihovila? — Odgovor: Ta su obećanja istinita, no ne valja pritom misliti da će sveti Mihovil brzo osloboditi iz čistilišta one koji mole njegovu krunicu površno i ništa ne poduzimaju za svoje posvećenje. To bi bilo krivo. Sveti Mihovil čini i više nego je obećano, no one koji su osuđeni na dugotrajno čistilište, ne može brzo osloboditi. Zbog toga što su častili svetoga arkanđela njihove su muke smanjene gotovo na polovicu, ali na potpuno oslobođenje ne može se također misliti. Ja, koja vam to pripovijedam, mogla bih vam za to dati primjere. Neposredno su oslobođene samo one duše koje su se u životu ustrajno usavršavale i koje treba da se u čistilištu očiste od sitnih grijeha.

Francuska je pred Bogom veoma grešna, no, nažalost, nije sama. U ovom času nema kršćanske zemlje u kojoj ne pokušavaju da tajno ili otvoreno prognaju Boga iz svoje sredine. To rade tajna društva i sotona, njihov načelnik, koji sije nemir i podjaruje njihove planove. To je sat tame, no neka rade što hoće, Bog će im sam pokazati da je On gospodar. Možda će im tvrdom rukom dati da osjete Njegovu svemogućnost. Ali i kad kažnjava, Isus je milosrdan.

Po posebnom dopuštenju dobroga Boga znamo mi u čistilištu što se sada zbiva na zemlji, i to zato da bismo molili za velike potrebe. Ali sama naša molitva nije dovoljna. Kad bi Bog našao nekoliko duša koje bi

htjele dati zadovoljštinu, ganuti Njegovo veličanstvo, Njegovu prezrenu Božju dobrotu, razveselile bi Njegovo Srce zasićeno s toliko gorčine, pridobile bi Njegovo milosrđe, koje ne želi drugo nego oprostiti onima koji se ponizuju. Recite to poglavarici.

U bojevima svete Crkve sveti Mihovil osobno posreduje. On je branitelj Crkve, koja je toliko progonjena, ali nikada neće biti uništena, kao što bi to htjeli zli. On je osobito zaštitnik Francuske i pomoći će joj da opet zauzme mjesto »najstarije kćeri svete Crkve«, jer unatoč mnogim grijesima u Francuskoj ima još i mnogo dobra, mnogo vjernih duša. Kad će pak sveti Mihovil pomoći, to ne znam. Valja mnogo moliti na tu nakanu, preporučiti se arkanđelu, podsjećati ga na njegovu moć i moliti ga da posreduje kod Onoga, kod čijega Srca ima toliku moć. No ni Majke Božje ne smijete zaboraviti! Francuska je Njezina odabrana zemlja i ona će je osloboditi. Bilo bi dobro da se posvuda moli krunica, to je u sadašnjim potrebama najdjelotvornija molitva.

Junačko djelo darivanja je dobrome Bogu veoma po volji. To je i velika pomoć dušama u čistilištu i puno je zasluga za velikodušna srca koja ga izvrše. Time što daju dio svoje zaslužbe same ništa ne gube, a mnogo dobivaju.

Za potpun oprost mogu vam reći da ga u cijelosti dobiva malo tko.

Ona savršena pripravnost srca i volje za dobivanje potpunog oprosta svih grijeha je rijetka, rjeđa nego to mislimo.

U čistilištu dobivamo oproste koji su nam namijenjeni samo po zagovoru i koliko nam to dobri Bog prema našem stanju dopusti. Nemamo, doduše, nikakva nagnuća k grijehu, no mi nismo više pod gospodstvom

milosrđa, već pod gospodstvom pravednosti. Zato ne dobivamo od oprosta više nego koliko Bog hoće da nam se pokloni. Kad je pak duša blizu svojega cilja, blizu neba, može biti oslobođena i primljena u vječno veselje snagom jednog jedinog oprosta koji je stekla za se potpuno ili samo napola, no za druge duše to ne vrijedi. Za života su prezirale ili premalo cijenile oproste i dobri Bog, koji je uvijek pravedan, vraća im prema njihovim djelima. Po Božjem dopuštenju participiraju donekle u oprostima, ali nijetko kad stječu potpune.

Svibanj 1880. — Usavršavajte se bez prestanka, i to svim svojim silama! Ako to hoćete, imate dovoljno odlučnosti da pobijedite sve što ometa vaše sjedinjenje s Isusom. Na taj ćete način postići ono što On hoće. Vaš život neka bude stalno mučeništvo! Zatajivati se svaki trenutak, to je neprekidno mučeništvo, no u tom je mučeništvu i najslađe veselje. Duša trpi, a onaj za kojega trpi daje joj po svakoj žrtvi, po svakome odricanju novu milost, koja je ohrabruje za daljnje žrtve. Isusa ne veseli ništa tako jako kao kad vidi da se duša unatoč svim zaprekama sve više žrtvuje za Njegovu slavu i za Njegovu ljubav.

Žalosni ste kad vidite kako u Parizu vrijeđaju dobroga Boga, no ti ljudi ne znaju što rade. Ali mnogo više nego njihovi bogohulni čini, nego te krvave uvrede neprijatelja, Isusa vrijeđaju grijesi onih duša koje su Njemu posvećene ili bi to morale biti.

Koliko li je duša koje je Bog pozvao na visoku savršenost, ali su one ostale nehajne i nisu odgovorile Božjoj milosti! Duša treba da sama sebe nagoni, opominje, da se ispituje. Samo je tako sretna u službi dobroga Boga.

Kako je malo dubokih duša u svijetu! ... Čak i po redovničkim kućama! ... Duše traže svoju lagodnost, ne podnose ni najmanju silu — pa kako bi onda Bog bio radostan, ako možemo tako reći, kad bi ga ljubile neprisiljeno, od vlastite volje. Kad bi u redovničkim dušama našao tu pripravnost, koliko bi milosti razlio na njih! Učinite bar vi što možete, zatajujte se, ljubite Isusa, što On već tako dugo očekuje od vas.

Isus želi da Ga ljubite djetinjskom ljubavi, to jest nježno, kao što dijete nastoji razveseliti voljene starije. Vi ste pak stalno previše hladni prema Isusu. To nije ono što očekuje od vas On, koji vas toliko ljubi.

*

Kolovoz 1880. — Koliko djela bez ploda, koliko praznih dana, jer nema ljubavi prema Isusu, jer nema prave nakane i sve je to izgubljeno, sve se to u nebu ne broji!

Psalam 63. — Vidite, to je pravi psalam za sadašnji čas.

Nemate dobru nakanu, kao što bi to želio Bog, ako je previše neodređena. Mnogo biste pak postigli s određenom nakanom. Na primjer: kad idete na ručak, recite: »Moj Isuse, dok budem ja hranila svoje tijelo, Ti hrani moju dušu svojom milošću.« Prije pouke: »Moj Isuse, kao što ću ja sada učiti svoju djecu, tako ti pouči moju dušu!« I tako kod svakog čina. Naučite se da vaše srce stalno govori s Isusom; On neka bude ona pokretačka sila pri svemu što god radite ili govorite ... Razumijete li me?

Nikad se ne opravdavajte! Zar vam škodi ako vas smatraju krivcem iako niste? Ako pak spoznate svoju krivnju, ponizite se i šutite. Ni u svojim mislima nemojte se opravdavati!

2. rujna. Duhovne vježbe. — Jutros ste rekli patru da me ne slušate rado i da biste radije bili onakvi kakvi su i drugi. Ovog ljeta ste mu to već i pisali. Pa i poglavarici ste to već nekoliko puta rekli. Zašto se tako branite? Zar to možda ne dopušta sam dobri Bog? Vi nemate pritom baš ništa. Iskoristite te milosti i nemojte se više tužiti. Ta još niste sve ni čuli što ćete morati čuti, niste još sve vidjeli što ćete morati vidjeti. Recite to patru! Recite mu da nisam sotona, ta on to sam više i ne misli. Jedino se vi još uvijek bojite. Primirite se i dobro obavite duhovne vježbe. Nakon duhovnih vježbi morate biti drukčiji! Nikakvih više sjećanja ni razglabanja o vašoj prošlosti! To je puko samoljublje i ništa drugo! Otvorite radije svoje srce milosti, prihvatite se grčevito Isusa i ne gubite skupocjeno vrijeme stalnim ispitivanjem — zašto ovo, zašto ono. Dobri Bog ima za vas velike milosti, kao i za onoga koga vam je poslao da vas vodi. S poštovanjem tražite Božje planove i ne istražujte ih. Pater će u svojim govorima reći mnogo toga za vas, a da ni sam neće znati za to. Isus će to dopustiti: iskoristite dobro te duhovne vježbe, jer su one od velike važnosti za vas.

Samo djela izvršena s velikom ljubavi pred Božjim licem i u ispunjavanju Božje volje zaslužuju neposrednu nebesku plaću, bez čistilišta. Kako su slijepi ljudi u tom pogledu!

*

Studeni. — Duhovne vježbe su završene, ali za vas još ne. Nastavljajte ih čitavu godinu i stalno u svojem srcu. I u najvećoj zaposlenosti imajte svoj kutić gdje ćete se sabrati u Božjem Srcu i nikad ga ne ispuštajte s očiju. Zadnje ste godine bili veoma rastreseni, odsad pak

neka ne bude više tako. Obećali ste dobrome Bogu i patru da ćete započeti nov život. Na svaki način morate održati riječ. To će vas stajati mnogo muke, no zar bi je kasnije bilo manje? Odvažno! Sve prolazi i mi sami hitimo s vremenom koje brzo nestaje, tako da to i ne zapažamo. Koliko vremena vas već Isus prati! Nakon tolikih milosti što vam ih je poklonio nećete mu uskratiti potpunu predaju u Njegove svete ruke. Ako dopustite da djeluje u vama, brzo ćete biti sveti . . . velika svetica, ta to On hoće od vas. Nije li vam pater ovih dana u Njegovo ime rekao da za vas nema srednjega puta? I koliko puta ste to već čuli, a ništa se niste promijenili, mada bi vam to moralo biti jasno. Čini mi se da ste tek sada postali nešto obzirniji s obzirom na to da je i vas ta obnovljena riječ dirnula. Mislite više puta na to, stvar je istinita! Rekla sam vam već da Isus želi od vas samo malo napora, a sve drugo će učiniti sam. Budite velikodušni! Što biste sve postigli kod dobroga Boga kad biste bili onakvi kakvi on želi da budete! Kako tijesno se želi s vama združiti! S kakvim vas veseljem želi napuniti! Kad biste to znali! O, kako je Isus dobar za vas! Dozovite si u pamet više puta posebne milosti kojima vas obasiplje.

Poglavarica vam je rekla da je vama za volju već za ovu godinu molila patra. Vi to, doduše, niste pravo vjerovali, ali to je istina. Učinila je to po Božjem nadahnuću da se međusobno bolje upoznate. Iskoristite tu milost, koja neće biti zadnja; učinite sve što vam savjetuje. Otvorite odsad svu svoju dušu da bi iz nje mogao bolje čitati — kao iz knjige. Kad bi vas on poznao kao što vas ja poznam! Naravno da vas tako brzo ne može upoznati, za to treba vremena. Sve vaše misli o toj stvari šta ste ih jučer imali bile su od zla duha. On bi htio spriječiti dobro, pokušat će to opet, no nemojte ga poslu-

šati! Brižno čuvajte velike misli duhovnih vježbi da ih ne izgubite. Žrtvujte se od jutra do večeri, da tako izvršujete Božju volju. Obilno će vas nagraditi.

Zašto sam osjetila tako veliko ganuće nakon prvih patrovih riječi? — Odgovor: To je bio početak milosti što će vam ih donijeti duhovne vježbe. Među pojedinim dušama postoji neka privlačnost koju one same ne mogu protumačiti. Dobri Bog je uredio dušu g. patra da budete jedno za drugo, odatle to ganuće što ste ga osjetili, a možda ćete ga i još osjetiti. Molite se mnogo za patra, kojega vam je Isus dao da vodi vašu dušu k Njemu. Potreban je većih, izdašnijih milosti nego drugi da ne izgubi odvažnost. Njegovi su dani puni rada i napora, njegov je život tvrd, mučan. Podupirajte ga molitvom! I dosad ste, doduše, molili za nj, no to nije bilo dosta. Darujte na njegove nakane svoja djela, svoje vanjsko trpljenje, kao žrtvu. Jednom riječju, uključite ga u svoje zasluge, a vi se uključite u njegove. Isus ima s njime, kao i s vama, velike planove. Vidite, zato je dopustio da se obratite njemu i da mu otkrijete svoju dušu. Poštujte ga kao svoga oca, ljubite ga, budite mu podložni kao dobro dijete i Bog će biti s vama zadovoljan. Neka vam ne bude odviše to što sam vam rekla; morala sam vas poučiti. Recite to patru. Razumijete li?

Duhovne vježbe bile su dobrome Bogu veoma po volji i veoma korisne za duše. Isus s radošću gleda kako se redovničke duše vraćaju k Njemu i traže Ga kao svoj jedini cilj. Ta zato ih je i pozvao u svoju službu. No kako li se lako zaboravi na zemlji ono što je najsvetije! Dobre duhovne vježbe pomažu dušama da opet dođu do onoga prvotnog žara. To su postigle i vaše duhovne vježbe. Veoma su utješile dobro Isusovo Srce.

Kako li je kratak naš život u usporedbi s vječnim veseljem! Na samrti zaista nećete misliti da ste učinili ne-

što previše. Budite uistinu velikodušni, ne slušajte sami sebe! Gledajte stalno na cilj što vam ga je postavio Isus: svetost, čista ljubav ... i zatim hrabro naprijed, bez pogleda unatrag!

Križevi, veliki križevi, oni koji satiru srce, udioništvo su Božjih prijatelja. Potužili ste se ovih dana Isusu da vam je ove godine poslao mnogo gorčine. To je, doduše, istina, no zašto vam se ti križevi čine tako teškima? Zato jer ne ljubite dovoljno. Oh, ta križevima neće biti kraja. To što ste dosad pretrpjeli, to je bio samo uvod u ono što vas čeka. Zar vam nisam rekla da ćete stalno trpjeti tjelesno ili duševno, a ponekad i na jedan i na drugi način zajedno? Nema svetosti bez trpljenja. Kad se potpuno prepustite milosti, kad samo Isus bude gospodar vaše volje, vaši teški križevi neće vas više tako opterećivati. Ljubav će sve olakšati. Od tada pa unaprijed trpjet ćete, mnogo ćete trpjeti — ta nije djelo trenutka da se duša odrekne svih stvari i da sve radi samo iz čiste ljubavi. Isus s radošću gleda vaše nastojanje. Oh, kad biste Ga na zemlji bolje upoznali! Kako je zaboravljen! Ali vi Ga ljubite! Dajte Mu zadovoljštinu! Nastojte stalno sve više da Ga razveselite. Radite neprestano da doskora postignete ono što On hoće od vas.

*

16. rujna. — Ovih ste dana nešto više zadovoljni sa sobom, pa i Isus je zadovoljan s vama jer si dajete truda da Ga razveselite i da budete s Njime u tješnjem dodiru. No nemojte mislite da ste već sve postigli, to je tek malen početak onog sjedinjenja u kome želi da bude s vašom dušom. Zar ne, kako slabo razumiju ljudi to odricanje što ga Isus zahtijeva od duše koju je izabrao za sebe? Duša misli da ljubi, zamišlja si da je već sveta, jer

joj se čini da osjeća nešto više ljubavi nego obično, no sva ta naravna čuvstva ne znače ništa. Potrebno je da se duša uzdigne, da se stalno sve više otkida od svega što je okružuje, a posebno od sebe, od samoljublja, od svojih strasti, da dođe do sjedinjenja s Bogom, a Isus sam zna koliko to zahtijeva žrtve. Za to je potrebna više nego jedna žrtva; srce se mora dati, tako reći, samljeti, da bi se oslobodilo svake ljudske ljubavi, a to je teško! Malo duša to razumije. Vi, koji to po velikom Isusovu milosrđu donekle razumijete, vi, koju On toliko ljubi, stupite na taj put odricanja i odumiranja! Mislite često na Njegovu nježnost što ju je imao za vas, kako vas je daleko išao tražiti, kako je uklonio sve poteškoće na vašem putu. Ni za jednu dušu nije učinio toliko koliko za vas. Svakoga dana vas obasiplje izabranim milostima. Pomislite što je učinio za vas ovih dana: zato očekuje od vas više velikodušnosti nego od drugih, manje obdarenih, od kojih ne zahtijeva toliko savršenosti. Zahtijeva potpunu odanost u svim iskušenjima, a napose veliku ljubav. Vaša duša, vaše srce neka se izgubi u Njemu, da sve radite Njemu za volju. Dignite se iznad zemlje i iznad svega što vas okružuje i uronite se u Njegovu svetu volju! Morate otići tako daleko da se nećete odjeljivati od Njega ni za trenutak. Nemojte misliti da će vas to sprečavati pri izvršavanju dužnosti. Ne, polako ćete spoznati da je istina upravo ono protivno i da je duša, koja je najbolje sjedinjena s Isusom, i najsavjesnija u ispunjavanju dužnosti; On, koji je ljubi, radi za nju — ta ona je tako reći samo jedno s Njim. Pomislite što biva ako duša nema tako odlično vodstvo i tako velike pomoći pri svemu što radi. Kako blagotvorno utječe bogoljubna duša na druge; to može samo ona, svaki je drugi utjecaj bez ikakva ploda. Samo s Isusom združena duša ima moć nad Njegovim Srcem, Njegova je

gospodarica i On joj ništa ne uskraćuje. Još bih vam mnogo toga mogla o tome pripovijedati, no ne biste me razumjeli. Treba čekati uru koju je Bog odredio. No ako hoćete, neće trebati da dugo čekate. Isus vruće želi da se s vama potpuno sjedini, želi to više negoli to sada možete shvatiti. Pazite veoma na sebe: tako je dobro ljubiti Isusa, tako je ugodno proći, bez zadržavanja, od tijesnog združenja na zemlji k još tješnjem na nebu. Razmišljajte o tome što vam kažem. Samo jedan čin koji, tijesno sjedinjeni s Isusom, s čistom nakanom namijenite za mene, za mene je veće olakšanje negoli mnogo usmenih molitava. Što se prije usavršite, to ću prije biti oslobođena.

Poglavarica je posljednjih dana zaista mnogo trpjela, no samo jedan dan takvog trpljenja donosi više zasluga i njoj i njezinoj redovničkoj družbi negoli deset i više zdravih dana, kad lako radi i obavlja dužnosti svoje službe.

*

29. rujna. — Da, poznato mi je koliko trpi pater. Ako biste me pitali da li mu je što lakše, odgovorila bih vam da nije i ništa drugo, jer vas ne bih htjela uznemiriti. Satrlo bi vas da znate koliko trpi. I budući da po Božjem nadahnuću pred Bogom više mislite na nj nego obično, čini mi se da je bolje da vam sam govori o svojim iskušenjima. Isus misli na nj. Duše koje oplakuje zasad su u čistilištu, no za kratko vrijeme, napose svećenik kojega je dobri Bog pozvao po nagradu, i oba mladića koje je smrću zaštitio od duševnih opasnosti na zemlji, jer se ovdje najlakše iskvare. Recite mu neka se utješi mišlju da ga Isus veoma ljubi i čuva mu, više nego nekome drugome, posebno mjesto u svojemu Srcu. Tu neka se

odmori, tu neka njegova duša crpe nove snage za nastavak onoga čega se latio za svojega božanskog Učitelja.

2. listopada. — Molite više puta na dan: »Moj Bože, izvrši sa mnom sve svoje nakane i ne dopusti da ti pravim zapreke. Moj Isuse, hoću ono što Ti hoćeš, jer to Ti hoćeš, gdje Ti hoćeš, kako Ti hoćeš i koliko Ti hoćeš.«

Nedjelja 3. listopada. — Kad bi vam bilo dano da shvatite kako bezosjećajno i prezrivo postupaju s Isusom na zemlji, i to ne samo prosječan svijet, kako Ga vrijeđaju, postiđuju, kako Mu se podsmjehuju čak i oni koji bi Ga morali ljubiti! Koliko je nehaja u samostanima među redovnicima i redovnicama, njegovim odabranim ljudima! S Njime, koji bi im morao biti prijatelj, otac, zaručnik, postupaju kao s tuđinom. Ista je nehajnost i među svećenicima. Upravo sada, više nego ikada prije postupaju s Njime kao sa sebi jednakim. Oni koji bi trebali zadrhtati pri pomisli na svoju uzvišenu službu obavljaju je mnogo puta nehajno, kao da su je siti. Koliko ih je koji su zaista još duhovni? Njihov je broj malen. U čistilištu je mnogo svećenika koji okajavaju svoj život nehajnosti, život bez ljubavi. Njihovu grešnu površnost čiste ovdje vatra i muke svih vrsti. Prosudite po svemu ovome koliko dobri i ljubazni Bog ima među svojim stvorovima takvih koji Ga ljube i daju Mu zadovoljštinu. Veoma ih je malo! Vidite, to je velika bol Isusova Srca: nezahvalnost onih koji su Njegovi. A Njegovo je Srce ipak tako puno vruće ljubavi i samo traži kamo bi je izlilo. Isus traži duše koje su odumrle same sebi, u njih bi izlio svoju ljubav u potocima, više negoli je to itko učinio ikojoj duši. O, kako malo poznaju ljudi Isusa, Njegovo milosrđe, Njegovu ljubav! Sve žele proučiti, sve spoznati, samo to ne, mada bi to bila za njih prava sreća. Kako je to žalosno!

Nemojte nipošto biti nezadovoljni, ni prema vani, ni u svojoj nutrini! Učinite sve što možete da izbjegnete protivljenje. Ako se unatoč tome dogodi da bilo zbog nespretnosti ili zbog zlobe svi ne učine ono što bi morali, ostanite i tada mirni. Čemu se uznemirivati zbog učinjene pogreške, ta to je neće ispraviti. Tako bi bile dvije pogreške umjesto jedne.

14. listopada. — Za vrijeme moje zahvale nakon sv. Pričesti. — Najmanja vaša nevjera, najmanja zaboravnost, najneznatnija nehajnost boli Isusa te Njegovo dobro i ljubavi puno Srce više vrijeđa negoli kakva uvreda nekoga od Njegovih neprijatelja. Zato bdijte što brižljivije nad sobom, neka vam ništa ne izmakne, da bi Isus s veseljem mogao doći počivati na vašem srcu, gdje biste Mu dali zadovoljštinu za sve gorčine kojima Ga svijet napaja. Postupajte s Njime kao s najboljim ocem, kao s najljubljenijim zaručnikom. Tješite Ga, dajte Mu svojom ljubavi, svojom nježnosti zadovoljštinu za uvrede što ih prima svakoga dana. Svim srcem radite za Njegovu slavu! Pred Njim zaboravite sebe i budite uvjereni da će, kad vi zaboravite sebe, On sam misliti na vaše potrebe i učinit će za vas više nego što biste sami mogli učiniti.

16. listopada. — Osoba kojoj su povjerene duše može se na sve načine trsiti, opominjati ih, pokušavati da ih potakne na veću pobožnost, no sve će njezino nastojanje biti uzalud, ako sama nije duhovna. Ako jest, izlijevat će iz preobilja svoje pobožnosti u njihova srca; ako pak nije kakva bi morala biti, ako ne živi u vezi s

Isusom, njezine će riječi, doduše, doprijeti do ušiju, ali njezino nastojanje neće biti blagoslovljeno. Vidite li kako je potrebna veza s Isusom?... Zar ne? I jedino to je prava sreća na zemlji.

Studeni 1880. — Ako morate nekoga opomenuti za manje ili za veće pogreške, učinite to veoma blago, no ponekad i odlučno, ako to pogreška zahtijeva. Neka to bude s malo riječi i nikad uzbuđeno, jer takva opomena škodi duši — i onoj koja je daje i onoj koja treba da takvu opomenu primi. Ne predbacujte nikada djeci starih pogrešaka. To je prilično raširen, loš običaj, koji nije drag dobrome Bogu. Osobe koje tako rade prave i same pogrešku. Tko može reći da takve greške nisu djeci već oproštene? Čemu spominjati ih svaki dan? Dragi Bog nije tako radio. U redu je da se stalno ponizujemo zbog svojih mana i da u pokajanju srca pred Gospodinom mislimo na njih, no nemojmo se nikad spominjati nekadašnjih pogrešaka svojih bližnjih. Ako kršćanska duša ili, još više, redovnička duša želi ugoditi Isusu, neka postupa s bližnjim onako kako bi željela da Isus postupa s njome. Zapamtite to dobro i u svakoj prilici ravnajte se prema tome!

Neka vaše dužnosti, stvari, životne brige nikad ne ovladaju vama tako da duša izgubi jednostavnost i da se ne bi svakog trenutka mogla sjediniti s Isusom, da više ne bi mogla spoznavati Njegovu svetu volju. Prihvatite svaku patnju odano, ta dopušta je Isus, koji može iz zla pripremiti najveće dobro. Pođite sa svom prostodušnošću pred svetohranište i povjerite Isusu što vas opterećuje, sve što teško podnosite. Njegovo Srce sve će vam olakšati. I kad je u vašoj duši veselje, napose ono veselje što ga duša osjeća u rijetkim razmacima u službi dobroga Boga, prihvatite ga ponizno i s mnogo

zahvalnosti. No imajte također na umu da zemlja nije mjesto počinka, nego progonstva, mjesto rada i trpljenja.

Gledajte kako sve mirno prolazi. Neka vas ništa ne zaustavlja! Vaše jedino zadovoljstvo, vaš jedini počinak neka bude Isus. Radite samo za Nj, a Njegova ljubav neka vas ohrabruje. Za tako dobroga Boga nećete nikad moći previše učiniti. Što više se budete odricali svemu što vas okružuje, to više će vas Isus ispunjati svojim odabranim milostima, sa svom svojom božanskom nježnošću. Tako ćete postati ravnodušni za stvari prema kojima nekoć niste bili takvi. To je milosrđe onoga koji vas ljubi, jer želi od vas to odreknuće. Očekuje ga od duše koju je izabrao za sebe. Isus dopušta da je takvim izabranim dušama mrsko sve što nije On sam. Dopušta da im je mučno sve što se ne odnosi neposredno na Njega samoga. Time ih hoće dovesti do toga da iz svoga srca izluče sve ljudsko, da ih napuni svojom milošću i da u njima uskipi Njegova ljubav.

Studeni. — U pričesne dane, kad je rana misa, mogli biste doručkovati već nešto prije osme ure. Za to vam ne treba više od tri minute. To vam govorim zato jer dobri Bog želi da zahvalu nakon svete Pričesti produžite koliko možete. Tako biste dobili još zadnju četvrtinu sata. Prva četvrtina bit će za vas kao i obično. Zar ne, koliko toga znadete reći Isusu? Druga četvrt neka bude za Nj. Za to možete iskoristiti male časove i veći dio svete mise. Izmolite sebi to dopuštenje od poglavarice. Vidite, koliko milosti! Po posebnoj Isusovoj blagonaklonosti ostaje sveta hostija nakon svete Pričesti dugo vrijeme u vama. Iskoristite s mnogo zahvalnosti te svete trenutke kad ste srce uz Srce s Njime i kad možete od Njega sve izmoliti. Kakve li Božje ljubavi prema ubo-

gom stvoru da se On spušta s njime u razgovor kao prijatelj s prijateljem! U tim se trenucima molite, zahvaljujte se, prosite i prije svega davajte zadovoljštinu za sve uvrede što ih Isusu zadaju ljudi u tim nesretnim časovima. Kako vrijeđaju dobroga Isusa! O, ljubite Ga veoma! Vi znate kako On vas ljubi. Ta za to imate i dokazâ.

Dok smo na zemlji ne možemo shvatiti što dobri Bog zahtijeva od duše koja se čisti u čistilištu. Vi mislite da mnogo dobro obavljenih molitava brzo podiže dušu iz čistilišta u vječno veselje, no nije tako. Tko može shvatiti Božjega suda? Tko može zamisliti onu čistoću što je mora imati duša prije negoli će postati dionik vječne sreće? O kad biste to znali, kad biste o tome razmišljali na zemlji, kako bi drukčiji bio naš život! Razmislite sa svom stvarnošću koliko lakih grijeha počini na dan duša zbog toga što je površna, premalo brižna za svoje spasenje i jer se sva zabila u zemlju? . . . A koliko minuta daje dobrome Bogu? Misli li uopće na to? Vidite, takvih je 365 dana u godini . . . Pa kad se nakupi mnogo takvih godina! Takva duša umire a da joj nisu oprošteni ni oni laki grijesi jer nikad nije mislila na to. Možda je u takvoj duši jedva još iskrica ljubavi kad dođe na sud pred vječnoga Suca. Njezin život je prazan, bez ljubavi, bez čistih nakana i zato ga mora iznova započeti u tom čišćenju. Duša, koja je trebala da živi po Božjem, nije živjela za Boga i zato mora opet započeti svoj život, i to u tom nečuvenom trpljenju. Na zemlji nije iskoristila Božjega milosrđa. Bila je rob svojega tijela. U čistilištu mora dati zadovoljštinu do »posljednjeg novčića« i opet steći prvotnu ljepotu. Tako biva s dušama koje se slabo brinu za svoj spas. Drukčije je, međutim, s dušama koje su više griješile. Ljubite Boga, tako da vam ne bude potrebno da dođete ovamo da trpite, i to

bez zasluga. Zemaljsko trpljenje donosi zasluge, ne gubite ga! Prije svega pak, ljubite! Ljubav briše mnoge grijehe i čini da im se uklanjamo jer nećemo da vrijeđamo Njega koga ljubimo. Duša koja istinski ljubi Isusa stalno pazi da ga nikad ne uvrijedi,

U čistilištu ima mnogo duša koje se zanose time da ćete ih vi osloboditi. Molite se za njih svom dušom!

*

1881. — Tjelesno i duševno trpljenje je dioništvo Isusovih prijatelja na zemlji. Što više Isus ljubi dušu, to veći udio daje joj u trpljenju što ga je sam pretrpio zbog nas. Sretna duša koja je tako odlikovana! Koliko zasluga može sakupiti! To je najkraći put u nebo. Ne bojte se trpljenja, naprotiv — ljubite ga jer vas približuje Onome koga ljubite. Zar vam već nisam rekla da će vam ljubav osladiti ono što vam se čini gorkim zbog toga što ne ljubite dovoljno? Najpouzdanije sredstvo da brzo dođete do tijesne veze s Isusom jest ljubav, ali ljubav u vezi s trpljenjem. I dosad ste imali već mnogo križeva, no niste ih tako ljubili kao što to Isus želi. O, kad biste shvatili vrijednost trpljenja! Gorčine su najslađe nježnosti što ih Božanski Zaručnik iskazuje onima koje želi tijesno združiti sa sobom. Tako odlikovanim dušama šalje patnju za patnjom, gorčinu za gorčinom, da ih otrgne od svega zemaljskoga. Tek nakon toga može govoriti njihovu srcu. Što se događa kod tih Božjih razgovora? Saznat ćete, ako budete htjeli. Isus ima pripravljene misli koje će u potocima izlaziti na vas kad ustanovi da ste pripravni i sposobni da ih primite.

Isus hoće da radite iz čiste ljubavi prema Njemu, da u svemu tražite Božju slavu, da vam samo On bude

pouzdanik vašega veselja i vašega trpljenja, da ne učinite ništa prije negoli od Njega zamolite svjetlo i savjet i da ne tražite nikakve druge nagrade osim Njega. Vi ste se na to pred mnogo godina obvezali. »Moj Isuse«, rekli ste tada, »neka ne dobijem nikakva priznanja na zemlji za ono što učinim. Ti si mi sam dovoljan.« Što mislite sada o toj molitvi? Je li se obistinila? Vidjet ćete da se Isus ne da nadmašiti u velikodušnosti. Mislite i na to da mene odavde neće dignuti u gledanje Boga toliko vaše molitve koliko vaša savršena djela, vaše tijesno sjedinjenje s Isusom. Vjerujte mi da je Isus imao velikih nakana s vašom dušom kad me je poslao k vama, eh, kad bih vam smjela otkriti sve o tome! ... Kako vas mnogo Isus ljubi! Koliku je ljubav, koliku pripravnost pokazao za vas! I kako Ga zaista vaša nehajnost ne odbija! Ima trenutaka kad ste veoma hladni, veoma malo pažljivi prema Bogu, koji je tako dobar. Molite Ga da vam oprosti sve te vaše nedostatke i postupajte s Njime kao što dobro dijete postupa s predobrim ocem. Ne bojte se da ćete Mu biti dosadni. Veoma mnogo želim da se pouzdajete u Njega. Razveseljujte Ga neprestano od jutra do večeri, bez obzira na svoju narav.

Travanj 1881. — Uzrok što ne napredujete brže u savršenosti jest to što vaša volja nije dovoljno sjedinjena s Božjom voljom. Previše tražite sebe. Ima trenutaka kad se bojite sami sebe. A Isus strpljivo čeka zbog vaše neodlučnosti! ... I tko pri tome gubi? To ste vi! No kad biste znali kakve milosti Isus čuva za vas, kako želi da se sjedini s vama, dali biste Mu svoju buntovnu volju, koja danas hoće, a sutra opet neće, dali biste je Njemu, koji vas zove tako dobrohotno i s toliko ljubavi.

Isus vam neće dati mira dokle god ne postignete onu savršenost što je od vas zahtijeva. Činite kako hoćete, no dok vaša volja ne bude jedno s Njegovom, dokle god budete mislili na sebe, dokle god ne budete djelovali u Njegovoj prisutnosti, dotle nećete imati unutrašnjeg mira.

*

1882. rujan. — Isus je mnogo učinio za vas i učinit će još više, no i vi morate surađivati s milošću, morate biti velikodušni. Duše koje postignu savršenost kakvu On zahtijeva gospodarice su Njegova Srca — ništa im ne uskraćuje. Kad to postignete, bit ćete jedno s Isusom. Njegova čuvstva bit će i vaša, njegove misli — vaše misli, njegove želje — vaše želje. Budite dakle dobri, požurite da postanete velika svetica, da uvećate slavu svojega jedinoga Prijatelja koji čeka da vas napuni svojom milošću.

Premalo se trsite oko toga da bdijete nad svojom nutrinom i da živite u Isusovoj prisutnosti. Pokušajte, potrudite se i osjetit ćete Božju pomoć. Isus traži samo malo dobre volje, a sve ostalo učinit će sam. Pitajte se svakog dana: »Što sam otkako mi Isus poklanja toliko posebnih milosti? Što bih morala biti? Što bih bila da sam uvijek odgovarala tim milostima?« Ta kratka razmišljanja koristit će vašoj duši. Razmišljajte o tome zaista konkretno; to što sam vam rekla jest Božja volja. Bog hoće da se sa svom ozbiljnošću usavršavate, jer o vašoj savršenosti ovisi i savršenost mnogih drugih.

Isus vas toliko ljubi da vas želi obdariti izabranim milostima, s posebnom naklonosti, koje su dionici samo Njegovi najbolji prijatelji. Dozivajte svojim molitvama i svojim žrtvama onaj sretni trenutak koji će vidjeti združenje vaše duše s Isusovom. Priznajte pred Božjim

Prijateljem svu dubinu svoje slabosti, ponor svoje bijede i pustite Ga da radi u vama. Njegova ljubav obogaćuje pogotovo one najbjednije. Pri tome se najviše ražaruje Njegova dobrota.

O, ljubite Isusa veoma! Prihvatite Ga se čvršće nego to itko može zamisliti. Prihvatite Ga se svom snagom svoga srca: živite samo Njegovoj ljubavi.

Iz ljubavi prema Isusu ljubite sve koji su oko vas i s kojima imate dodira. Nemojte se bojati da pri tome rasipate svoju ljubav, svoju molitvu, svoje zatajivanje, svoju uslužnost. Što više duša ljubi Isusa, to više ljubi i svojega bližnjega.

30. listopada. — Stalno se tužite da biste rado bili kao drugi, ali sa mnom niste još završili. Morat ćete me poslušati dokle god to Bog hoće. Izmičite koliko hoćete, no ja vam moram još mnogo toga reći. Možda će vas te obavijesti polako opametiti.

23. prosinca. — Ne budite žalosni što još uvijek nisam u nebu. Rekla sam vam istinu: »U nebo ću poći još istoga dana kad vi postignete savršenost kakvu Bog od vas zahtijeva.« No nemojte misliti da ćete odjednom postići tu savršenost k kojoj vas Bog zove. Savršenost ima više stupnjeva, a taj na koji vas Bog poziva nije prvi. Znate da vas Isus ljubi iako ste još daleko od onoga stanja u kojem želi vidjeti vašu dušu. Vaš dragi Prijatelj zna da bi bilo potrebno čudo da postignete savršenost kakvu On zahtijeva od nekih duša, no toga čuda On neće učiniti. Treba koracati korak po korak na putu koji je ponekad tako strm. Da biste postigli cilj, kako to Isus želi, morate potpuno odumrijeti sebi, odreći se vlastite volje i samoljublja. No tako daleko vi još niste

došli. Ako ste bez krivnje optuženi, ako vam podmeću nakane kojih nemate — a vi znate o čemu govorim — vas te riječi ne smiju uznemirivati. To dobri Bog dopušta da se zatajujete i da se otkidate od svega što nije On. Želi vas dovesti do toga da više nijedna stvar ne uznemiruje vaše nutrine — ni gorčine, ni radosti, ni protivljenja, već da sve to samo prođe mimo vas. On sam želi u sebe primiti sve moći vaše duše, ispuniti sve njezine želje, potpuno utješiti vaše srce, biti vam sve u svemu. To pak, vjerujte mi, nije posao od jednoga dana.

Ne, vi niste previše dobri! U nekim je slučajevima bolje popustiti negoli ustrajati pri svojem. Dat ću vam sredstvo da postupate onako kako to Isus zahtijeva. Prije nego stavite kakav prijedlog, prije nego dadete zasluženu opomenu kojoj učenici ili bilo kome, saberite se za trenutak. Zatim se stavite u položaj osobe koju namjeravate opomenuti i postupajte s njome onako kao što biste željeli da se u sličnom slučaju postupa s vama. Time će Isus biti zadovoljan.

1883. — Opet je jedna godina otišla u vječnost. Tako prolazi jedna za drugom. Dani slijede jedan za drugim dok ne dođe svršetak kratkoga zemaljskog života i početak dugoga života u vječnosti. Iskoristite dobro svaki trenutak. Svaki vam može steći nebo i osloboditi vas čistilišta. Svaki čin izvršen s čistom namjenom zaslužit će vam viši stupanj nebeske slave i pribaviti novi stupanj Božje ljubavi. Iz svih čina savršenog života sastavlja se lanac ljubavi, a ona stalno sve više pričvršćuje dušu uz Onoga koga ljubi. Kad bude uključen zadnji član toga lanca, Isus će pretrgnuti one slabašne veze koje su zadržavale dušu, punu zasluga, u tijelu s kojim je bila združena na zemlji. Tada će se još tješnje združiti s oslobođenom dušom za svu sretnu vječnost. Ra-

zumijete li kako je sretan život čiji su svi trenuci puni Isusa, pa makar mu je prethodno bilo primiješano i mnogo gorčine?

Ako već nekoliko minuta razgovora s Isusom tako očara sretnu dušu da zaboravlja sve preostale patnje, što će onda biti tek nakon vječnog sjedinjenja? Oh, kad biste to znali, kad biste to mogli razumjeti, kako biste iznad svega žarko radili za svoje usavršavanje, za koje vam Isus daje sva sredstva da ga postignete. Oh, kad bismo mi imale samo pet minuta dragocjenog vremena što ga vi gubite neprekidnim razmišljanjem o tome je li istina što vam govorim ili nije, što bismo mi sve učinile za Nj, za kojim tako čeznemo! Zao duh vas na momente zasljepljuje i čini da niste pažljivi prema onome što vam govorim. A on zna dobro što će biti posljedica toga. Onemogućite izvršenje njegovih planova, pređite velikodušno na djelo, i ova godina neka bude početak toga savršenoga života koji Isus već tako dugo očekuje od vas!

Na početku nove godine odlučite da nećete ništa nepotrebno govoriti. Ne izražavajte svojih čuvstava, osim ako ste prisiljeni na to. Čak i u potrebi govorite malo ... Ništa ne promatrajte iz radoznalosti. Svakoga jutra neka Isus dobije vaš prvi pogled, vašu prvu misao, vašu prvu riječ, koja neka bude riječ hvale i ljubavi. Na podnožju svetohraništa položite svoje srce u Isusovo za sav dan i razgovarajte se s Njime do večeri. Uvečer opet kod Njegovih nogu oplakujte svoje pogreške i zahvaljujte Mu za primljene milosti ... Ta znadete što sam vam o tome rekla.

Budite u toj vježbi vjerni! Isus hoće od vas potpuno čiste namjere i ljubav bez kraja. Ne štedite se! Što se više duša žrtvuje, to je sretnija. Ljubav se vraća ljubavlju, to je istina, no ljubav se vraća i zahvalnošću, odricanjem, potpunim darivanjem samoga sebe. Žrtvujte se, dakle, dajte se bez pridržaja!

Trpljenje je uvijek prethodnik ljubavi ... To je stupanj ljubavi koji dosižu samo oni koji su mnogo i rado trpjeli. Govorim vam prije svega o unutrašnjem trpljenju.

Najveće trpljenje što ga može imati duša koja istinski ljubi Isusa sastoji se u tome da ga ne ljubi onako kao što bi to htjela.

O, kako vas Isus ljubi unatoč vašoj bijedi i vašoj hladnoći! Vidite, poput dobročinitelja vas privlači k sebi svojom milošću, po trpljenju i po iskušenjima vas otkida od stvari i po ljubavi se želi tako tijesno združiti s vama da postanete, tako reći, drugi Isus.

Majka O ... je u dubini čistilišta. Redovničke osobe, svećenici i duše koje je Bog obasuo milošću imaju strašno čistilište jer su zloupotrebljavale sredstva za posvećenje koja im je Bog dao.

Svibanj. — Duhovne vježbe 1883. — Bog ima dovoljno sredstava da postigne svoj plan ako od neke duše želi nešto posebno.

Ono što Bog krije je dobro skriveno. Razotkrit će to kad to Njemu bude drago. Zbog vas je već odvijeka odlučio pripraviti i posvetiti osobu o kojoj vam govorim. Posvećujte se međusobno!

Dobri Bog vas ljubi, ljubite Ga! Neka se u ovim duhovnim vježbama vaše sjedinjenje s Njime još bolje utvrdi, vaša ljubav neka se probudi, vaša volja neka bude jedna s Isusom, njegovi poslovi neka budu i vaši.

Što se toliko uznemirujete zbog patra? Sve što dobri Bog učini, dobro je. Zar ga nije On sam pripravio za

vas i dao vam ga? Zašto bi vam ga uzeo? Njegovi su planovi nedokučivi. Što sve ne učini ako hoće dušu imati potpuno za sebe! Kakvim se sve nepoznatim sredstvima služi! Pouzdajte se potpuno u svojega Isusa, nemojte nikad biti nepovjerljivi glede Njegove dobrote! Što budete bolji, što više budete htjeli samo Njemu ugoditi u svemu, to će velikodušniji biti On prema vama.

Ove duhovne vježbe moraju biti početak te velike savršenosti na koju vas Isus već tako dugo zove.

U ovim duhovnim vježbama Isus očekuje mnogo od vas. Dao vam je novu milost, veoma dragocjenu ... Što vam je još potrebno? U znak zahvale potpuno Mu se darujte: samo on neka bude zapovjednik vaše duše. Veoma pažljivo bdijte nad svojom nutrinom. Razgovarajte s njime uvijek sasvim odvažno. Nijedna vaša riječ, nijedna vaša misao, nijedna vaša želja neka ne bude protiv Njegove svete volje. Kad biste znali kako se tijesno Isus želi združiti s vašom dušom, ne biste ometali Njegove planove i ne biste se tako zaustavljali kao što to činite. Hoćete li to ikad razumjeti? Ta velika savršenost napunja vas strahom; bojite se prevare. No čega biste se bojali kod Isusa? On je vaš otac, vaš prijatelj, vaš zaručnik, sve vaše ... Zar nema pravo zahtijevati od duše što hoće, a da joj ne mora reći zašto to čini? On je zapovjednik, On je gospodar svih; kako biste vi svojim ograničenim pogledom mogli otkriti Njegove postupke? S puno poštovanja molite za Njegove planove i slijepo Ga slušajte! Vidite, to hoće od vas; počnite, dakle svim srcem ozbiljno raditi za svoje posvećenje. Udvostručite svoju ljubav, svoju nježnost prema Isusu! Tješite Ga, davajte mu zadovoljštinu za uvrede svijeta! Ljubite Ga za one koji Ga ne ljube, davajte Mu zadovoljštinu za one koji Ga vrijeđaju, molite oproštenje za one koji

ne misle na to. Isus to očekuje od vas ... Zar ćete Mu to uskratiti?

20. svibnja. — Isus vam dokazuje da vas ljubi, a od vas pak traži dokaze da i vi ljubite Njega. Već dugo znate što hoće od vas, ne odgađajte više. Darujte Mu se potpuno! Predajte Mu se i ne otimajte Mu se više! Na zemlji si čovjek uređuje sve po svojoj volji, na drugom svijetu pak će nam dobri Bog sve urediti po svojem.

Na zemlji je malo pravoga prijateljstva. Ljudi se mnogo puta vole iz samovolje i sebičnosti. Mala hladnoća, samo jedna riječ, nedostatak pažnje u času razdruži prijatelje za koje se činilo da su nerazdruživi. Tako biva zbog toga što srca nisu bila dovoljno Božja. Samo ona srca koja kipe od Isusove ljubavi mogu od svojega obilja dati svojim prijateljima. Prijateljstva koja nemaju temelja u Bogu pogrešna su i kratkotrajna.

Srce koje ima Isus u vlasti može ljubiti i usrećivati prijatelje jer je u Njemu samome izvor čista prijateljstva. To je malen odsjaj nebeskoga prijateljstva. Sve drugo je samo naravno prijateljstvo i ništa više.

Vaše misli neka budu stalno visoko nad zemljom! Nikad ne tražite ni časti ni ljudske ljubavi. Samo Isus je vaš, a On hoće vas uvijek za sebe. Nije previše ako Mu dadete cijelo svoje srce. Ljubite ... ali samo zbog Njega ...

Lipanj 1883. — Jeste li sada zadovoljni? Da li mi sada vjerujete? Opraštam vam, jer ste ovih dana mislili na mene. U tim okolnostima nije bilo drugačije moguće, niste griješili. Gledajte kako je dobar Isus! Pošto je dopustio da vas sotona muči, konačno ga je svladao i tako

se ispunila Njegova volja, a to je On i htio. O, kad dobri Bog ima s dušama posebne planove, oni se ostvaruju samo po mnogome trpljenju — to ste iskusili mnogo puta, zar ne? No niste bili sami.

M. L. neka ne izgubi odvažnost! Doći će trenuci zasićenja, zamorenosti, no postoji svetohranište. Ondje neka otvori svoju dušu Isusu i neka Ga s velikim povjerenjem zamoli za Njegovo svjetlo da bude tako sam svjetlo dušama koje su mu povjerene. Isus ga ljubi, dat će mu i dokaze za to. Zauzvrat neće nikada previše učiniti za tako ljubeznoga Boga.

Lipanj 1883. — Sada ste konačno sretni jer ste našli vođu. Pazite na sve što vam rekne, jer ćete tako razveseliti dobroga Boga. To je pak milost, iskoristite je sa zahvalnošću! Veliku potporu ima duša ako nađe nekoga tko je razumije, no takvih je malo na zemlji.

... Kako malo požrtvovnih duša nalazi Isus na svijetu! Kako je malo onih koji Ga ljube ... čak i među svećenicima! Dobri Bog očekuje mnogo od patra.

O, kako je uzvišen svaki svećenik! Kako je odlično njegovo poslanje! A upravo je sada veoma malo onih koji bi bili toga svjesni.

28. kolovoza 1883. — Sveti Augustin. — Dosad niste nikad razmišljali onako kako to Isus želi. Premalo pazite na Njegova nadahnuća. Prečesto gubite iz pameti Njegovu prisutnost i zato ne napredujete u savršenosti kako to On očekuje od vas — Brižno bdijte nad svojom nutrinom. To vas već veoma dugo molim u Njegovo ime.

Duhovne vježbe, 29. kolovoza. — Gledajte koliko vas već godina dobri Bog prati ... Vi pak iz ovoga ili onoga uzroka zatvarate uši. No vrijeme je, zadnje je vrijeme da postanete pažljivi prema onome što vam govorim. Iskoristite svete dane duhovnih vježbi i izvršite to što ste zapisali. Razmislite kakav je vaš odnos prema Isusu, koji je s vama tako dobar i strpljiv. Što ako bi se konačno zasitio jer premalo sudjelujete u milostima što vam ih je dao i koje još čuva za vas? Dokažite napokon svojemu Isusu da Ga ljubite, darujte Mu svu svoju volju! Dovoljno je bilo vašeg oklijevanja! Recite Mu neka načini od vas to što želi, ali recite Mu to iz dna srca. Svetost nije tako teška kako to vi sebi zamišljate. Vi trpite više jer se sve dane zaustavljate i borite s dobrim Bogom, koji vas zove da trpite ako biste Mu se darovali bez pridržaja.

O sedmoj uri naveče. — Naviknite se da s našim Gospodinom razgovarate kao sa svojim najodanijim i najiskrenijim prijateljem. Ne govorite i ne uradite ništa a da se prije toga niste s Njime posavjetovali. Još prije mnogo godina sâm vam je o tome govorio. Pa i ja sam vam to već više puta rekla, a danas vam to ponavljam. Dobri Bog hoće da pazite na to i prije svega da se prema tome ravnate. Pogled duše koji je stalno okrenut u Isusa da spozna Njegovu volju, Božji razgovor što ga želi održati s vama, neće vas poremetiti i ne će omesti vaše vanjsko djelovanje. Naprotiv, ta vanjština ne može biti mirna, ako nije mira u nutrini. Unutarnje strasti odrazuju se prema van i duša koja brižno čuva svoju nutrinu ovladat će svojom vanjštinom. Vidite, to hoće Isus od vas: život u vjeri, život vječnog sjedinjenja s Njime, ponizan skrovit život koji pozna samo On ... Neka vam Isus bude sve vaše! Sve što vas zadesi uzmite kao sredstvo kojim vas želi tješnje združiti sa sobom i izvršiti svoje planove s vama. Ne stavljajte mu smetnji, budite velikodušni! Ne nedostaje vam ni odlučnosti

ni srca, zato počnite život samozataje, žrtve, a prije svega život ljubavi što ga On očekuje od vas. Samo tako naći ćete svoj mir što vam ga nudi već tolike godine.

Neka sveta Božja volja bude temelj svega što radite ili trpite. Isus očekuje od vas mnogo: puno tjelesnog i duševnog trpljenja, a osobito puno ljubavi. Ljubiti se pak ne može, ako narav pritom ne trpi. To dobro znate, ta to ste već i iskusili. Pripravite se također za budućnost! Dobri bog vas je osposobio da trpljenje više osjećate nego drugi. To je za vas jedno milosrđe i jedna milost više. Gdje su veće žrtve, tamo su i zasluge veće.

Zaklinjem vas da se više nikako ne opirete planovima dobroga Boga. Ne zahtijevajte za to novih dokaza, ta dao vam ih je već dovoljno. Sami osjećate u svojoj nutrini da vas Isus hoće imati potpuno za sebe. Razmislite o svemu tome na podnožju svetohraništa. Razmislite što vam je učiniti i ne oklijevajte više! Kolike li vas milosti čekaju — samo ako hoćete, milosti za vas i za druge duše. Za sve to jednom ćete odgovarati.

Budite potpuno Isusovi! Nemojte misliti na to što drugi govore o vama; to uzrokuje zlobni duh da bi vas zaustavio na putu, a Isus to dopušta da bi vas otkinuo od svega. Težite neprestano za svojim ciljem: ispunjavati sve dužnosti, raditi sve tako da zadovoljite Isusa. To je glavno, a sve drugo je sporedno.

Budite velikodušni! Sami sebe postavljajte u kut, a Isusa u prvi plan. Pomislite više puta na ovo: ako želite da vaša djela budu Isusu ugodna, mora u svakome od njih biti neka mala žrtva — nešto što vam je teško, jer bez toga nema zasluga. Time ćete dati Isusu zadovoljštinu. Nemojte, dakle, misliti da nema zasluga ako vam je neka stvar teška, naprotiv! Naravno, o tome treba

da znate samo Isus i vi. Pitajte me svake večeri da li je Bog zadovoljan s vama, a ja ću vam to reći.

Mnogo ste trpjeli i još ćete više, no sve to neka bude kao neki uzvrat Isusu jer vam je tako dobar, a bit će u budućnosti i bolji.

*

Svibanj 1886. — Istina je da nitko ne zaslužuje milosti što nam ih daruje dobri Bog: to su Njegovi darovi koje treba da primamo sa zahvalnošću i da se njima koristimo.

Redovnica treba da je sabrana u Bogu, da živi životom žrtava i da radi s čistom nakanom. To je sve!

Poštujte svoje redovničko pravilo i svećenike! Oni koji vrijeđaju Isusove namjesnike ranjavaju zjenicu Njegova oka. Tri puta gore po one koji u tom pogriješe.

Ono najbolje što redovnica može učiniti za svoje pokojne rođake nisu duge molitve, već to da svoja djela obavlja s čistom nakanom i u jedinstvu s Isusom.

Dušama koje Isus najviše ljubi daje i najviše križeva na zemlji. No u križevima koji dolaze od Boga uz gorčinu je uvijek primiješana i utjeha, u križevima pak što ih sami nakupljamo jedino je mučnost.

Studeni 1886. — Sva ta iskušenja! ... Dobri Bog ih je dopustio da bi vas njima iskušao, da bi duši dao nove snage i uveličao svoju slavu, pravičnost i ljubav.

... Želi ... život sjedinjenja s Njime, zadovoljštinu i molitve. Ako se budete istinski zauzeli za Isusove stvari, i On će se zauzeti za vaše.

Božić 1886. — Ako hoćete, bit će vam doskora olakšano, a ja ću biti oslobođena.

Veljača 1887. — Kada dobri Bog ima s nekim posebne nakane, daje mu jaku dušu, požrtvovno srce, zdrav razum, blag značaj, vedru glavu. Od osoba koje nemaju tih osobina Bog ne zahtijeva ništa posebno.

Bog ne pokazuje duši odjednom što želi od nje jer bi se prestrašila. Pomalo i koliko po milosti postaje jača otkriva joj svoje tajne i uranja je u svoj križ.

Bog vas zaista ljubi na osobit način. Dijete ste Njegove izvanredne ljubavi. Sve što vam se dogodilo bilo je na vaše dobro.

Svi ljudi moraju Boga nadasve ljubiti, no vi imate još i posebnu dužnost da Mu uzvratite ljubav.

24. lipnja. — Ostanite sjedinjeni s Isusom! Prije nego nešto učinite ili reknete, pitajte Ga za savjet; govorite s Njime zaista otvoreno, kao s prijateljem koji je stalno uz vas.

Isus hoće svu vašu dušu sa svim njezinim mogućnostima, sa svim njezinim silama; hoće vaše srce sa svom njegovom nježnošću, sa svom njegovom ljubavi. On hoće da budete jedno s Njime. Sve milosti što ih trebate za bližnjega, crpite iz Njegova božanskog Srca, iz izvora koji nikad ne usahnjuje. Tako moraju raditi sve Njegove odane zaručnice, a osobito vi, koju on još više ljubi.

Isus hoće da mu uzvraćate ljubav. O, kad bih vam mogla reći kakve milosti ima dobri Bog za vas ako ne budete stavljali zapreke Njegovim postupcima: velike milosti koje će vas nepokolebivo združiti s Njime, izvanredne milosti, posebne milosti, unutarnje milosti. Želi vam povjeriti više stvari za vas i za opće dobro.

Kad god možete, uđite u kapelu, posjetite usput Isusa i otkrijte Mu svoje srce. Povjerite Mu svoje poteškoće, svoje radosti, svoje gorčine, jednom riječju: sve. Govorite s Njime kao što se govori s odanim prijateljem, s ocem, sa zaručnikom! Budite nježni s Njime i, kad ne možete u crkvu, govorite s Njime u svojem srcu. Preko dana se često stavite u Njegovu prisutnost, saberite se pred Njegovim veličanstvom, priznajte Mu svoju slabost i Njegovu dobrotu te Mu se za nju od srca zahvalite. Govorite u svom srcu čitav dan s Isusom, to On već odavna očekuje od vas.

Ako budete svjesni toga što vam izjavljujem, ako budete nastojali oko toga, budete li u svemu razveseljavali Isusa, budete li imali za Nj svu nježnost zaljubljenog srca, koje nastoji odgonetnuti kako da obraduje Božanskoga Zaručnika, postat ćete dionikom Isusova prijateljskog drugovanja, Njegovih božanskih nježnosti, Njegove očinske ljubavi i nježnosti Zaručnika koji ljubi u najvećoj mjeri; primit ćete sve za što Ga budete molili. Izručite Mu se potpuno i Isus će vam se sav dati.

Dobri Bog želi da ove duhovne vježbe načine od vas ono što on već tako dugo očekuje od vas. Bog postiže svoje nakane sredstvima koja mi mnogo puta i ne poznajemo. Pođite odvažno na djelo! Isus će vam dati novih milosti. Odgovarajte im velikodušno na svoju korist i na dobro redovničke družbe. Budite pripravni na to da vas Isus može slomiti i oblikovati po svojoj volji. Poslušajte u dubinu srca Njegov glas i ne izgubite nijedne od Njegovih milosti! Neka vaša volja bude jedno s Njegovom svetom voljom! Vaše srce neka se izgubi u Njegovu! Doskora će s vama izvršiti svoje planove ako Mu ne budete pravili smetnje. Ostanite u Njegovoj prisutnosti ... Njegova je želja da se zaista potpuno posvetite i da budete posve Njegovi. O, kad biste se zauzeli za to! ... On želi da vaše srce bude puno čiste, nesebične ljubavi, ve-

likodušno, da se ne boji žrtava i sve to samo Njemu za volju.

Dobri Bog nam ne zabranjuje da se brinemo za tijelo, no za neke se osobe brine sam i ozdravljuje ih kad hoće. Nikakvi lijekovi nisu uspješni za njih. Malo zatajivanje vrijedi više nego sve drugo. Vjerujte mi što vam govorim i vidjet ćete. Ono obično hoće od vas Isus, koji vas posebno ljubi.

*

O kad bi istinska vjera oživljavala sve vaše djelovanje! Kad biste, uzdajući se u Isusa i Njegovu ljubav, velikodušno poduzeli sve što zahtijeva od vas! Recite svakog jutra čim se probudite: »Moj Isuse, tu sam da izvršim Tvoju volju. Što da učinim da bih Ti danas ugodila?«

Obavite sve svoje duhovne vježbe s velikom ljubavi u Božjoj prisutnosti! Dušama činimo toliko dobra koliko smo sjedinjeni s Bogom.

Dobri Bog traži duše koje bi mu davale zadovoljštinu za uvrede, ljubile Ga i pridobivale druge za to. Među njima želi i vas.

Dolazi trenutak kad Bog kida veze i onemogućuje nacrte onih koji ne traže samo Njegovu slavu.

Prije nego što se Isus tijesno poveže s dušom, očisti je iskušenjima i što ima veće planove s njome, to teža su iskušenja.

Zao duh zna da Bog ima svoje planove s vama, zato vas muči i sam i po svojima ... Neka vam to ne oduzme odvažnosti! Bog vam pomaže i pomagat će vam. Borite se hrabro! Unatoč svemu naporu pakla dobri Bog će postići svoj cilj.

Bog se služi sa mnom da vas hrabrim jer nemate nikoga drugoga. Zapamtite to i priznajte da je naravi potrebno da je netko hrabri. U danoj prilici mislit ćete na to što treba i što ćete trebati da učinite s dušama. Sam Isus daje vam za to najbolji primjer na Maslinskoj gori.

Potpuno se povjerite Isusu! Nikad vas neće zapustiti.

Budite stalno u Isusovu Srcu! Ljubav neka bude onaj lanac koji veže vaše srce s Božjim Srcem. Vaše bijedno srce će se u tom Prečistom Srcu očistiti i otkinuti od svega.

Crpite iz Isusova Srca sve milosti što ih trebate za druge i u svojoj službi. Ništa vam neće uskratiti što Ga zaprosite s povjerenjem i s ljubavlju.

Duševne bolesti i muke gore su od tjelesnog trpljenja. No za dušu koja ljubi Isusa najveća je bol to što Isus svakog dana trpi zbog njezinih grijeha i njezine nezahvalnosti.

Isprosite od Isusova Srca potrebnu duhovnu snagu da bi s vama mogao postići sve svoje nakane.

Dobri Bog zahtijeva od duše prije negoli je primi u nebo veliku čistoću zato jer je i sam vječna čistoća, vječna ljepota, vječna pravednost, vječna dobrota i vječno savršenstvo.

Bog dopušta da trpite duševno i tjelesno kako bi mogao, kad odumrete sebi, u vama ostvariti svoje planove, da biste tako po svom iskušenju mogli usavršavati druge.

*

Da biste svoj duh utvrdili u Božjoj prisutnosti, uzmite svakog dana po jednu postaju križnog puta i udu-

bite se u nju! Isusu je drago ako mislimo na muke što ih je za nas podnio. O blagdanima razmišljajte o poštovanja dostojnim otajstvima: uskrsnuću, uzašašću. Mislite što češće na Presvetu Euharistiju, na Isusov skrovit život u svetohraništu. Tamo ćete najbolje spoznati Njegovu ljubav. Hitite u duhu u one premnoge crkve u kojima nema nikoga tko bi molio, gdje Isus uzalud čeka da bi netko došao k Njemu i rekao: »Isuse, volim Te!«

Svake nedjelje pobrinite se za čitav tjedan; jednom riječju, toga dana posebno razveseljujte Isusa, a On će vam sve vratiti.

Kod svete Pričesti Isus će se tješnje združiti s vama, kao što je to učinio i s drugima. U toj nebeskoj hrani naći ćete izvanrednu snagu da se dignete k savršenstvu kakvo Isus želi od vas.

Sve prolazi, i to veoma brzo! Nemojmo se uopće zabrinjavati zbog toga što će nam donijeti sutrašnji dan. Nastojmo oko onoga što nikad neće proći ... U jedinstvu s Isusom uljepšavajmo svoj nebeski prijestol svetim djelima. Brinimo se da svakog dana pridemo za koji stupanj bliže k Njemu, kojega ćemo gledati i ljubiti svu vječnost. To bi trebala da bude naša jedina briga na zemlji.

Za dušu koju ljubi Isus čini i ono što se nama na prvi pogled čini nemogućim. Tako radi i za vas.

Isus vas privlači k sebi veoma nježno, veoma ljubezno, ali i u jednom i u drugom slučaju djelotvorno. Ne opirite Mu se!

On će vam sam doskora reći što želi od vas. Među tim vam pak ja tumačim Njegovu volju. Poslušajte Njegov glas koji vam tako iskreno govori u dubini srca. Ne uskraćujte Mu ništa i dobit ćete sve. Ako ste vi velikodušni, on će to biti još više. To vam je već dokazao.

Dobri Bog hoće u svojoj službi velikodušna srca koja ne misle na sebe, već svu pozornost i dobru volju ulažu u to da bi Ga svi ljudi ljubili i služili Mu, i to na svoju korist.

Božje milosti su darovi koje nam Bog nije dužan dati. Daje ih kome hoće i nitko Mu ne može protusloviti. Tko bi smio nešto propisivati Božanskom Učitelju? Primajte ponizno posebne milosti što vam ih Isus poklanja, i to s poniznom zahvalom i ne ispitujte zašto On tako radi.

Isus hoće da se dignete iznad svega stvorenog te da vas više ni jedna veza, nijedna nit ne veže uz zemlju. Živite mnogo više nego dosad životom izabranih, kojima je jedina dužnost: uživati, ljubiti Boga i izgubiti se u Njemu.

Dušni dan. — (2. studenoga 1890.) — Zadnji blagoslov pobožnosti sv. Krunice.

Pokušat ću da vam prikažem što je nebo, koliko to vi na zemlji uopće možete shvatiti. Nebo su stalno novi blagdani, koji slijede jedan za drugim bez prestanka, stalno nova sreća, te se blaženicima čini da takve sreće još nisu osjetili, izvor radosti koje se neprekidno razlijevaju nad odabrane ... Nebo ... to je prije svega Bog, ljubljeni Bog, okušani Bog, uživani Bog, jednom riječju: zasićenje Bogom i čeznuće za stalno novim zasićenjem.

Što je više duša na zemlji ljubila Boga, što je veću savršenost postigla, to više Ga ljubi i spoznaje u nebu.

Isus je prava radost zemlje i vječna radost neba!

S a d r ž a j

Uvod 5

Rukopis 8

Kratak životopis obadviju sestara 14

Tekst rukopisa 19